

Tribuna școlii

Revistă săptăminală

editată de
Ministerul Educației și Învățământului
și Uniunea Sindicatelor
din Învățământ, Știință și Cultură

Anul IV (XXV) Nr. 142 (1228)

Sîmbătă 4 mai 1974

8 pagini — 1 leu

In prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a întregii conduceri de partid și de stat, oamenii muncii din Capitală au adus, în cadrul unei entuziaste adunări

UN CĂLDUROS OMAGIU ZILEI DE 1 MAI



In atmosfera muncii creatoare care domnește de la un capăt la altul al țării și a puternicului avînt politic ce însuflește întregul popor în acest an jubiliar al patriei noastre socialiste, în cadrul unei entuziaste adunări populare, onorată de prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general la Partidul Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, mii de locuitori ai Capitalei au adus miercuri după-amiază un fierbinte omagiu zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc.

Întîlnirea cu secretarul general al partidului, în acest cadru sărbătoresc, constituie un nou și fericit prilej pentru reafirmarea deplinei satisfacții pe care locuitorii Capitalei, împreună cu țara întreagă, au trăit-o, în memorabila zi de 28 martie, cînd Marea Adunare Națională, dînd expresie voinei întregului popor, a ales în înalta funcție de președinte al Republicii Socialiste România pe tovarășul Nicolae Ceaușescu — omul care întruchipează virtuțile cele mai înalte ale conducătorului de partid și de stat, ale patriotului con-

șcervent, simțămîntele nobile ale militantului inflăcărât pentru cauza socialismului și comunismului, pentru libertatea și neatințarea țării, pentru promovarea unui spirit nou în relațiile dintre popoare, pentru triumful prieteniei și al păcii în lume.

Sub cupola Pavilionului Expoziției Economiei Naționale au răsunat din nou puternice urale — uralele care exprimă dragostea și încrederea nestrămutată a întregii națiuni române în cel mai destoinic și iubit fiu al ei, în cel cărui i-a încredințat suprema investitură de înaltul președinte al țării. Un grup de pionieri a făcut să inflorească tribuna oficială de mulțimea garoafelor, lalelelor, florilor multicolore pe care le-au înminat tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, celorlalți conducători ai partidului și statului, de lumina și căldura zimbetelor copilărești în care se reflectă dragostea și devotamentul față de patrie și partid a celei mai tinere generații de cetățeni ai României socialiste.

Angajare concretă

Trimestrul al treilea constituie, în primul rînd, o continuare a tot ceea ce s-a dovedit a fi pozitiv în activitatea celorlalte două trimestre. Prin poziția sa de etapă finală a anului școlar el are însă și note specifice: acum curba de efort a elevilor crește, sporește latura formativă a procesului de învățămînt, munca școlară cunoaște un plus de concentrare și febrilitate, culminînd cu etapa recapitulărilor finale.

Întreaga activitate a acestui trimestru se raportează și se desfășoară sub semnul întîmpinării a două mari evenimente de o importanță deosebită în viața poporului român: cel de-al XI-lea Congres al P.C.R. și cea de-a XXX-a aniversare a eliberării patriei de sub asuprirea fascistă.

La clasele terminale se va finaliza acțiunea de orientare și de opțiune profesională a elevilor, educarea dorinței de integrare socială a tineretului nostru.

În acest trimestru, fiecare profesor are îndatorirea să folosească noi modalități pentru a influența eforturile tuturor elevilor în scopul obținerii unor rezultate superioare trimestrelor anterioare. O grijă deosebită acordăm sprijinirii în continuare a elevilor slabi. În acest scop, punem accent pe o mai bună organizare a orelor de meditații și consultații, pe teme suplimentare și diferențiate date acestor elevi.

În bugetul de timp al profesorilor și al elevilor, în trimestrul al treilea, ponderea efortului didactic se îndreaptă spre etapa recapitulării finale. În orele de recapitulare, vom face mai sistematic apel la gîndirea elevilor, la spiritul lor de discernămint și la creativitatea lor.

În ultimă instanță, succesul recapitulării finale rezidă în capacitatea profesorului de a mobiliza resursele intelectuale, afective și etice ale elevilor.

Prof. LAZĂR DINESCU
Liceul „Grigore Alexandrescu”
din Tirgoviște

Pasiunea și responsabilitatea --- componente ale spiritului partinic

O scrisoare sosită în vacanța acestei primăveri la redacția de la învățătorul Nicolae Pienar din comuna Vințul de Jos — Sibiyeni, județul Alba se încheia cu invitația autorului de a-i vizita școala pentru a lua cunoștință de materialele pe care le-a alcătuit și „de a selecționa ceea ce este mai interesant și eficient în procesul instructiv-educativ de la clasele I—IV, generalizîndu-se astfel pentru toți colegii din țară multe lucruri bune”.

Înainte de a încerca să mă conving de valoarea respectivelor materiale, m-a impresionat tonul scrisorii, acel „vă aștept” de la sfîrșit. Încrederea că vom da ascultare invitației sale m-a determinat, mărturisesc, să vizitez școala. Două săli de clasă, unde învață mai puțin de 40 de elevi — clasele I—IV, cu doi învățători, care predau simultan la cîte două clase. O școală modestă, cu sălile de clasă la parter, cu o cameră la etaj, concepută ca spațiu de locuit pentru eventualitatea că directorul școlii nu este localnic.

În această sală, învățătorul Nicolae Pienar a amenajat un autentic laborator didactic cu materialul intuitiv necesar predării tuturor obiectelor de învățămînt ale primului ciclu școlar: **limba și literatura română** (album cu planșe individuale cuprînzînd biografia, portretul, imagini și fragmente din viața și opera unor scriitori și oameni de seamă, seturi de jocuri didactice, planșe cu fiecare literă a alfabetului, cu scheme gramaticale etc.); **aritmetică** (cutie pentru formarea zecilor, sutelor și miilor, abac, panou pentru compararea

fracțiilor, truse cu instrumente pentru geometrie etc.); **istorie** (harta patriei cu localitățile istorice, seturi de planșe istorice, banda timpului cu evenimentele istorice în ordine cronologică etc.); **geografie** (harta județului, a comunei, harta R.S.R. cu formele de relief și cu județele decupate din placaj, planșe cu semne convenționale etc.); **cunoștințe despre natură** (colecții de plante inferioare, de semințe, de minerale, metale și minereuri, de roci, de cuiburi și ouă, de cochilii, de cereale, aparate simple pentru explicarea unor fenomene ca: dilatarea metalelor, a aerului, forța apei, presiunea aerului etc.); **indeletniciri practice**; **alte materiale cu utilizări multiple** (panou didactic acționat electric pentru verificarea și consolidarea cunoștințelor elevilor, panou magnetic, care permite aplicarea simbolurilor pe hartă sau planșă, mașină manuală pentru instruirea programată).

În sfîrșit, mi-ar trebui pagini întregi ca să pot enumera toate aceste obiecte, confecționate, multe dintre ele, după o concepție proprie, corespunzînd exigențelor de ordin pedagogic și estetic, funcției informative, dar și formative a materialului didactic, ajutîndu-l pe elev să deprîndă cu abilitate însușirea obiectelor concrete și să stabilească rapid și exact relațiile dintre fapte și fenomene.

Autentice mijloace de educație materialistă, cu incontestabile funcții formative și instructive: calendarul naturii fixat permanent în clasă și cuprînzînd observații făcute de grupe de elevi asupra fenomenelor

naturii (temperatura aerului, direcția vîntului, precipitații, starea vremii, vegetația plantelor, viețuitoarele, ocupațiile oamenilor), stația meteorologică alcătuită din aparate confecționate cu mijloace proprii (barometru din lemn de pin, sac pentru direcția vîntului, pluviometru, termometru), cutia cu semințe puse la germinat, acvariu cu pești indigeni și plante acvatice sînt doar cîteva dintre materialele didactice care permit elevilor zilnic, de-a lungul întregului an școlar, observarea fenomenelor naturii, însușirea și sistematizarea cunoștințelor despre natură.

Priveam cu admirație aceste obiecte confecționate cu răbdare și dragoste pentru copii, pentru meseria aleasă. Căci, ce altceva decît dragostea pentru copii, pentru meseria de educator puteau să-i dea învățătorului răbdarea necesară alcătuirii sutelor de obiecte folosite pentru predarea de la prima pînă la ultima lecție a ciclului primar.

Mi-i imaginam pe micii elevi aplecați cu curiozitatea vârstei asupra chipului lui Decebal, lui Ștefan și Bălcescu din planșele ilustrativ-sintetizatoare folosite în predarea cunoștințelor de istorie (lucrare cu care învățătorul Nicolae Pienar a obținut gradul I) sau alcătuiți cu abilitate, așa cum preciza învățătorul că o fac — harta țării din județele, minuțios decupate din placaj. Mi-i imaginam, de asemenea, pe puștii de numai 10 ani experimentînd pe lăculețele satului macheta bărcii cu reacție, ce demonstrează forța vaporilor, așa cum le-a arătat învățătorul lor la școală. Și nici cînd nu mi s-a părut mai plin de înțeles sensul profund al pasiunii pentru profesia de educator și al responsabilității față de formarea tinerilor noastre generații, ca elemente de bază ale spiritului partinic militant în școala românească.

CORNELIA GIRMACEA

DE LA MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

In revista noastră de săptămîna trecută (nr. 141 din 27 aprilie a.e.) am publicat lista catedrelor vacante din unitățile școlare din orașe și municipii, a căror ocupare se face pe bază de concurs, condițiile de înscriere la concurs, probele și data organizării concursului.

Publicăm, în acest număr, o listă suplimentară cu catedre de diferite specialități, care pot fi ocupate, de asemenea, prin concursul din 12 mai a.e.

CATEDRE DE LIMBA ROMÂNĂ

JUDEȚUL ARGHEȘ

Municipiul Pitești: Lic. de chimie (seral); Lic. de mecanică nr. 2; Lic. de mecanică nr. 3.

JUDEȚUL BIHOR

Municipiul Oradea: Casa pionierilor (Club UNICEF).

JUDEȚUL BRAȘOV

Orașul Făgăraș: Șc. gen. nr. 1 (la clase cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL GALAȚI

Municipiul Galați: Lic. ind. metalurgic (4 catedre).

JUDEȚUL IAȘI

Municipiul Iași: Lic. ind. de construcții (2 catedre).

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Baia Mare: Casa pionierilor (cenaciu literar, teatru pentru copii).

JUDEȚUL MUREȘ

Municipiul Tg. Mureș: Șc. gen. Sntana; Șc. gen. Cristești-Văluveni (la clase cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL TIMIȘ

Municipiul Timișoara: Lic. de mecanică nr. 1 (2 catedre); Lic. de mecanică nr. 2; Lic. de construcții nr. 1 (seral).

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

Sectorul 1: Lic. de mecanică nr. 9 — I.R.M.A. Sectorul 5: Lic. de mecanică nr. 14. Sectorul 6: Șc. gen. nr. 138 Bragadiru (16 ore). Sectorul 8: Lic. de mecanică nr. 15 Chitila.

CATEDRE DE LIMBA ENGLEZĂ

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

Sectorul 2: Șc. gen. nr. 23 (16 ore); Lic. de electrotehnică nr. 3. Sectorul 3: Lic. „G. Coșbuc”. Sectorul 7: Lic. de mecanică nr. 13 (15 ore); Șc. gen. nr. 152. Sectorul 8: Șc. gen. nr. 185 — Chitila și Lic. de mecanică nr. 15 — Chitila.

CATEDRE DE LIMBA FRANCEZĂ

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

Sectorul 2: Șc. gen. nr. 42 — Voluntari (15 ore).

CATEDRE DE LIMBA GERMANĂ

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

Sectorul 7: Lic. de mecanică nr. 13. Sectorul 8: Șc. gen. nr. 179 (cu clase afiliate lic. mecanic); Șc. gen. nr. 13 și Șc. gen. nr. 187 — Mogoșoaia.

CATEDRE DE LIMBA RUSĂ

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

Sectorul 8: Lic. de mecanică nr. 2 și Lic. de electrotehnică nr. 2.

CATEDRE DE DEFECTOLOGIE

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

— Un post de profesor de psihopedagogie specială pentru psihodiagnoză și selecție internă la elevii deficienți mintal.
— Un post de profesor de psihopedagogie specială pentru psihodiagnoză și selecție internă la elevii cu deficiențe de auz.

CATEDRE DE MATEMATICĂ

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare: Lic. real-umanist nr. 4; Lic. ind. de textile și confecții; Lic. de mecanică nr. 1; Lic. de mecanică nr. 2; Lic. de mecanică nr. 3; Lic. ind. de construcții; Șc. gen. nr. 2 (la secția maghiară); Șc. gen. nr. 4 (la secția maghiară). Orașul Carei: Lic. pedagogic.

JUDEȚUL TIMIȘ

Municipiul Timișoara: Lic. de mecanică nr. 2; Lic. ind. de construcții nr. 1.

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

Sectorul 1: Lic. de mecanică nr. 9 — I.R.M.A.; Lic. nr. 21 (cu limba de predare germană). Sectorul 2: Lic. de electrotehnică nr. 3 — Pipera. Sectorul 3: Lic. de metalurgie. Sectorul 4: Lic. de construcții nr. 2; Lic. de mecanică nr. 18. Sectorul 5: Lic. de mecanică nr. 5 — I.M.C.B.; Lic. de mecanică nr. 14; Lic. de

electrotehnică nr. 1. Sectorul 7: Lic. de mecanică nr. 13 (13 ore matematică + 5 ore fizică).

CATEDRE DE FIZICĂ

JUDEȚUL IAȘI

Municipiul Iași: Lic. ind. de construcții (3 catedre).

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Baia Mare: Casa pionierilor (telegrafic-radio-comunicații); Casa pionierilor (construcții tehnice-mici astronomice).

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare: Lic. de mecanică nr. 1, Lic. de mecanică nr. 2; Lic. de mecanică nr. 3; Șc. gen. nr. 7; Șc. gen. nr. 8; Șc. gen. nr. 2 (completare la secția maghiară). Orașul Carei: Lic. de mecanică agricolă; Lic. de mecanică.

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

Sectorul 1: Lic. de mecanică nr. 22 — Tehnometal; Lic. sanitar. Sectorul 2: Lic. de mecanică nr. 19 — I.T.B.; Lic. de electrotehnică nr. 3 — Pipera; Lic. de electrotehnică nr. 7 — Pipera; Lic. de mecanică nr. 7 — M.E.I. și Lic. de mecanică nr. 19 — I.T.B. Sectorul 4: Lic. de mecanică nr. 10 — I.O.R.; Lic. de construcții nr. 2; Șc. gen. nr. 149; Șc. gen. nr. 87; Șc. gen. nr. 87 (cu clase afiliate lic. mecanic). Sectorul 5: Lic. de electrotehnică nr. 1; Lic. de mecanică nr. 17; Lic. de mecanică nr. 5 — I.M.G.B. (2 catedre); Lic. de construcții nr. 4 — Popești Leordeni. Secto-

Laborator de psihologia dezvoltării preșcolarului

În localul Creșei și Grădiniței de copii „Loto-Pronosport” din sectorul 1 al Capitalei funcționează Laboratorul de psihologia dezvoltării copilului mic și preșcolarului, care a luat ființă în acest an școlar pe baza unei convenții de colaborare între Ministerul Educației și Învățămîntului, Institutul de psihologie al Academiei de științe sociale și politice și Direcția sanitară a municipiului București.

Inițiat la inițiativa catedrei de psihologie a Universității din București și intrând în colaborare unor specialiști din domenii diverse (Eleonora Pop, inspector principal în M.E.I., lectori universitari: Denice Macadziob, Iulian Popescu și Paula Constantinescu, cercetători principali de la Institutul de psihologie: Maria Girboveanu și Aurelia Turcu, medicul grădiniței: Ada Hirsch, colectivul didactic al creșei și grădiniței, precum și un grup de zece studenți, Georgeta Rădulescu, psiholog la Policlinica „Dorobanți”), laboratorul, condus de lector univ. Denice Macadziob are rolul unei stații pilot de cercetare științifică și practică profesională pentru studenții din anii II și III de la secțiile de psihologie și pedagogie ale Facultății de filozofie din București.

Colectivul de lucru al laboratorului și-a propus să cerceteze și să analizeze dezvoltarea psihică a copilului din creșă și din grădiniță pe nivele de vîrstă, pînă în primii ani de școală, experimentînd unele instrumente de cunoaștere și metodologie ale muncii cu preșcolarii.

Laboratorul este dotat cu stație de televiziune cu circuit închis, care permite urmărirea comportării copiilor, fără a fi sesizată prezența fizică a experimentatorului, lăsînd astfel posibilitatea unei comportări libere, aparent nedirijate a copilului.

Avînd ca obiectiv final determinarea gradului de maturizare a copilului pînă la intrarea în școală, membrii colectivului și-au propus, de asemenea, stabilirea profilului psihic de dezvoltare a preșcolarului și a vîrstei de maturitate școlară, a corelației dintre dezvoltarea psihică și cea fizică, experimentarea unor instrumente de psihodiagnoză în vederea stabilirii unor preetaloane și etaloane de dezvoltare intelectuală a preșcolarului, precum și posibilitatea convertirii modelelor experimentale în modele educaționale, în scopul fundamentării științifice a mun-

cul 6: Lic. de electrotehnică nr. 9 — Electromagnetica. Sectorul 7: Lic. de chimie nr. 2; Lic. de mecanică nr. 13. Sectorul 8: Lic. de mecanică nr. 2; Lic. de mecanică nr. 16.

CATEDRE DE CHIMIE

JUDEȚUL ARGHEȘ

Municipiul Pitești: Lic. de construcții nr. 1.

JUDEȚUL GALAȚI

Municipiul Galați: Șc. gen. nr. 27 și Șc. gen. nr. 21; Lic. ind. metalurgic (3 catedre).

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare: Lic. ind. de textile și confecții; Lic. de mecanică nr. 2; Lic. de mecanică nr. 3. Orașul Carei: Lic. de mecanică agricolă.

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

Sectorul 2: Lic. pentru prelucrarea lemnului — Pipera. Sectorul 3: Șc. gen. nr. 65 — Pantelimon. Sectorul 5: Lic. de electrotehnică nr. 1.

CATEDRE DE BIOLOGIE

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare: Șc. gen. nr. 8.

CATEDRE DE GEOGRAFIE

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare: Șc. gen. nr. 7; Șc. gen. nr. 8.

CATEDRE DE PEDAGOGIE

JUDEȚUL SATU MARE

Orașul Carei: Lic. pedagogic.

cii instructive și educative cu preșcolarii.

Colectivul „Laboratorului de psihologia dezvoltării copilului preșcolar” preconizează ca fiecare copil de la grupa mare să aibă înaintea perioadei de școlarizare o fișă care să-l însoțească la școală pe viitorul elev, fișă care să urmărească dinamica dezvoltării acestuia și să cuprindă datele anamnestice și ale examenului clinic, precum și tipul constituțional al copilului, pentru cunoașterea mai rapidă și mai profundă de către învățător a elevului din clasa I, pentru creșterea eficienței muncii educative și instructive a acestuia cu elevii de 6 ani.

CORNELIA PAUN

Simpozionul „Reconsiderarea raporturilor profesor — elevi, condiție a modernizării procesului de învățămînt” (faza pe sector)

În sectorul 8 din Capitală, faza pe sector a simpozionului „Reconsiderarea raporturilor profesor-elevi, condiție a modernizării procesului de învățămînt” a fost organizată separat pentru fiecare categorie de cadre didactice: la 23 aprilie — pentru învățători, la 24 aprilie — pentru educatoare și la 26 aprilie — pentru profesori. După faza pe școală, în studiu pentru faza pe sector, au fost prezentate 86 de lucrări (63 ale profesorilor din școlile generale, liceele de cultură generală și de specialitate și din școlile profesionale, 12 ale educatoarelor și 11 ale învățătorilor).

Dintre lucrările care au suscitat un viu interes în timpul simpozionului amintim: „Profesorul, organizator al unui proces formativ” (autor: prof. Georgeta Inoveanu, de la Școala generală nr. 1), „Sistemul de cerințe față de elevi: exigență rațională și atenție reciprocă, condiții ale unor relații optime între educator și educat” (autor: Florica Tudor, de la Liceul „Aurel Vlaicu”) și „Organizarea relațiilor de întărire în condițiile interacțiunii profesor-elev — mijloace tehnice moderne” (autor: prof. Ion Dragu, de la Liceul „Ion Neulce”).

CONSULTAȚII

Prof. Petria Ruja, titulară a catedrei de istorie-geografie de la Școala generală din com. Bucosnița, satul Petroșnița, jud. Caraș-Severin, a fost numită directoră Școlii generale nr. 1 Caransebeș, cu rezervarea catedrei la Petroșnița. Devenind vacantă catedra de istorie la școala unde este directoră, își poate transfera catedra rezervată?

— Transferarea unui post vacant se poate face în conformitate cu criteriile stabilite pentru transferări potrivit regimului localității respective. Intrucît orașul Caransebeș este localitate cu regim de concurs, transferarea catedrei rezervate se poate face numai pe această cale. (Statutul personalului didactic și Regulamentul privind numirea și transferarea personalului didactic).

Mai mulți directori de școli, numiți în această funcție de către inspectoratele școlare după intrarea în vigoare a Statutului personalului didactic, fără să îndeplinească și condiția de titular în învățămînt, ne întrebă cum se poate rezolva legal situația lor.

— Intrucît aceste numiri s-au făcut cu încălcarea prevederilor articolului 40 din Statutul personalului didactic, care impune numirea directorilor și directorilor adjuncți din rîndul personalului didactic titular, conducerea Ministerului Educației și Învățămîntului a trasat sarcini inspectoratelor școlare județene să rezolve aceste cazuri, conform legii, pînă la data de 1 septembrie a.e. Tovarășii directori care se găsesc în această situație pot obține numirea, fie pe bază de concurs, pentru localitățile cu regim de concurs, fie în cadrul lucrărilor de numiri și transferări, pentru celelalte localități, pe catedre publice, în concurență cu ceilalți participanți, urmînd să li se rezerve catedrele pe care obțin numirea. Potrivit măsurilor luate de conducerea ministerului, după data de 1 septembrie a.e. nu mai pot fi menținuți în funcții de conducere, directorii numiți în condițiile de mai sus. (Statutul personalului didactic art. 40—45).

Prof. Luca Grigore, Goruni — Tomnești, jud. Iași, ne relatează că, în urma promovării directorului școlii într-o muncă de răspundere, începînd cu trimestrul III al acestui an școlar, a fost numit director un cadru didactic suplinitor. Prin numirea în postul de director au rămas disponibile 6 ore de geografie și 2 ore de ansamblu sportiv, pe care le-au repartizat astfel: cîte 2 ore de geografie profesorilor de limba franceză, matematică, și biologie, care aveau norma de 18 ore de la începutul anului școlar, iar cele 2 ore de ansamblu sportiv, altui profesor de matematică care avea tot 18 ore. (Menționăm că fiecare profesor preda cel puțin 3 specialități).

— O astfel de soluționare nu este nici pedagogică și nici legală. Ne surprinde, în primul rînd, numirea unui cadru didactic suplinitor în funcția de director, cunoscînd că, potrivit art. 40 din Legea nr. 6/1969, în funcțiile de director și director adjunct poate fi numit personalul didactic de predare titular. Apoi, repartizarea celor 8 ore în condițiile descrise, contravine celor mai elementare norme pedagogice.

Nu putem înțelege, de asemenea, nici rațiunea de a obliga cadrele didactice la normă maximă în această împrejurare, repartizîndu-le ore de altă specialitate, în timp ce legislația școlară ne dă dreptul să repartizăm unui singur cadru didactic orele de geografie, iar orele de sport unuia din cei care mai preda această specialitate, pulverizată și ea la mai multe cadre didactice, ambele în regimul plății cu ora (Decretul nr. 278/1973 și Precizările Ministerului Educației și Învățămîntului în legătură cu plata cu ora, aprobate cu nr. 100.000/1972).

IOAN BADIU

Anunțăm cititorii noștri că, începînd cu numărul viitor, revista „Tribuna școlii” va apărea lunar.

Ritmul și amploarea fără precedent pe care le cunoaște dezvoltarea societății noastre socialiste se repercutază în mod obiectiv asupra învățămîntului nostru, atât asupra sistemului său organizatoric cit și asupra conținutului și a metodelor de instruire și educare. Acest consens dintre cerințele procesului dezvoltării social-economice și programul formării personalității prin școală în primul rînd, are caracter legic. Așa se explică întreg sistemul de măsuri pe care partidul și statul nostru le-au luat pentru a lega mai strîns școala de viață și teoria de practică. Și tot în lumina acestei teze fundamentale trebuie înțeleasă strădania oamenilor școlii de a moderniza învățămîntul românesc în toate compartimentele sale.

Permanentizarea educației a adus pe ordinea de zi a cercetărilor de pedagogie și psihologie problema găsirii unor soluții de optimizare a învățămîntului.

Rezolvarea problemei educației permanente — ca o cerință a epocii în care trăim — a primit două soluții: a) una de ordin social-organizatoric; b) alta de natură psiho-pedagogică.

Din punct de vedere social-organizatoric, permanentizarea educației a fost rezolvată prin instituirea întregului sistem de cursuri de reciclare și perfecționare, precum și a tuturor formelor de culturalizare a maselor.

Dar succesul acestei măsuri social-organizatorice este condiționat, după părerea noastră, de soluționarea celui de al doilea aspect al problemei (cel psiho-pedagogic) și — anume: de măsura în care educatorii au pregătit elevii încă din școală pentru o educație permanentă. Această pregătire implică două laturi: 1) formarea unor temelie deprinderi de muncă intelectuală, sau chiar a unui stil de muncă intelectuală (cu toate tehnicile pe care le implică: de la cele elementare, pînă la cele mai elevate); 2) formarea receptivității față de nou a spiritului deschis spre căutări novatoare, prin cultivarea motivației cognitive (a intereselor de cunoaștere).

În lumina acestor considerații, vom încerca să privim procesul de modernizare a metodelor de predare. Ne-am oprit asupra metodelor, fiindcă metoda este instrumentul prin care profesorul dă viață și formă conținutului. Și metoda reflectă, în procesul aplicării (utilizării) ei, însăși personalitatea profesorului. Desigur, nu subestimăm celelalte aspecte ale modernizării, dar considerăm că ele nu sînt atît de mult corelate cu personalitatea profesorului, precum sînt metodele.

Implicații psihologice ale modernizării învățămîntului

Utilizăm termenul de „modernizare a metodelor” cu bună știință, deoarece avem convingerea că modernizarea învățămîntului sub aspectul său metodologic nu implică numai descoperirea de noi metode, ci și utilizarea într-un mod adecvat, modern, a metodelor clasice. După părerea noastră, multe din metodele moderne de astăzi au embrionul în cele clasice. Acesta este motivul pentru care preferăm termenul de „modernizare a metodelor” celui de „metode moderne”.

Procesul de modernizare a metodelor trebuie privit din perspectiva cerințelor sociale. Amploarea fără precedent pe care a luat-o cunoașterea în epoca noastră necesită, în mod legic, pregătirea spiritului elevilor încă de pe băncile școlii pentru o atitudine permanent investigatoare. Or, acest lucru nu se putea face cu ajutorul metodelor clasice de predare, în forma lor predominant deductivistă, descriptivistă și narativistă. Un spirit experimental, necesar epocii noastre, presupune cu necesitate cultivarea unor atribute adecvate elevilor: caracterul operațional al gândirii, atitudine prospectivă, receptivitatea la nou etc. Așa a apărut necesitatea renovării, modernizării tehnicilor și metodelor de predare în școală, ca parte componentă a modernizării însăși a teoriei învățării.

Dar procesul modernizării teoriei învățării și implicit a metodelor de predare, presupune o înțelegere profundă, științifică, a problemelor de epistemologie genetică și a structurilor psihice în general. Fără această înțelegere, modernizarea rămîne la suprafața procesului, transformîndu-se doar într-o simplă modă didactică. Astfel, teoria învățării va putea progresa numai dacă se va întemeia pe înțelegerea dialectică a relațiilor dintre structurile psihice¹⁾. Privită din acest unghi, învățarea trebuie să ducă nu numai la acumulări de cunoștințe, ci și la „salturi”; și aceasta prin dezvoltarea capacităților intelectuale, a operațiilor mintale, a strategiilor intelectuale. Or, aceste fe-

nomene și producerea lor este condiționată de modernizarea metodelor de predare.

Acest mod de a privi lucrurile va determina nu numai modernizarea metodelor de predare ci și o nouă organizare (succesivă) a obiectelor de învățămînt și a capitolelor și lecțiilor în cadrul fiecărui obiect; o organizare în care criteriul de bază să nu fie numai logica științei, ci și cerințele epistemologiei genetice, modul de a gândi și a înțelege ale elevului în diferitele sale stadii de dezvoltare psihică.

În acest fel, modernizarea trebuie înțeleasă ca avînd o dublă determinare: una de natură socială (cerințele epocii) și alta de natură psihologică, care să țină seama de structurile psihice ale vârstei și de capacitatea de înțelegere a elevilor, de posibilitatea de sporire a acestei capacități. Numai prin fundamentarea psihologică a procesului de modernizare se asigură deplina lui eficiență, căci „educația nouă (modernă n.n.) și psihologia genetică sînt într-o relație dialectică și constituie un cuplu care nu poate fi disociat.”²⁾

Înțelegerea de către profesor a fundamentelor și resorturilor psihologice ale modernizării va determina din partea acestuia o atitudine nouă, modernă, în utilizarea metodelor de predare. El va descifra astfel dincolo de varietatea acestor metode — varietate exprimată într-o terminologie variată — semnificația lor comună sub raportul obiectivelor urmărite, a eficienței lor: sporișirea receptivității și a caracterului operatoriu al gândirii elevului. Astfel privite lucrurile, profesorul va înțelege că modernizarea metodelor nu este o chestiune de etichetă (de denumire), ci una de esență. Ca atare, fie că va utiliza euristica, problematizarea, metoda învățării prin descoperire, prin cercetare, sau altele cu denumiri... moderne, el trebuie să urmărească, în esență, activizarea spiritului elevului, să stimuleze mișcarea gândirii acestuia spre căutarea de soluții și prin aceasta să-i sporească caracterul său operatoriu. Astfel, mesajul didactic, bagajul de cunoștințe transmise la lecții, consti-

tuie doar „aluatul” (materialul) care va „dospî” sau nu, în funcție de priceperea cu care profesorul minuieste metodele moderne cu ajutorul cărora aruncă fermentul necesar: gîndirea divergentă, gîndirea productivă.

Înțelegerea de către profesor a mecanismelor psihicului copilului va contribui apoi la utilizarea cu mai mult succes a celorlalte metode moderne: algoritmizarea, modelarea și programarea. Căci, pentru un spirit mai puțin pregătit pentru înțelegerea esenței modernizării, aceste metode par a intra în contradicție cu ideea de creativitate. Aparent, așa stau lucrurile, căci algoritmul, modelul și programul sînt niște concepte care implică în conținutul lor ideea de șablon, de clișeu, de tipar. Aceasta, cum spuneam, pentru un spirit neavizat, pentru cei ce nu înțeleg esența acestor concepte. Dacă însă aceste concepte sînt înțelese ca niște instrumente simplificate ale gîndirii, care îi sporesc activitatea, ele vor fi utilizate ca atare în procesul predării. Astfel, gîndirea, ca un sistem de operații, are nevoie, pentru a se desfășura cît mai fluid și creativ, și de niște automatisme intelectuale. Iar algoritmul tocmai asemenea rol îndeplinește în desfășurarea procesuală a gîndirii. De asemenea, modelul nu este altceva decît o simplificare a realității pentru a fi înțeleasă mai ușor și mai deplin. Căci cu ajutorul modelului pot fi studiate și înțelese mai bine proprietățile și structura unor sisteme mai complexe și, deci, mai dificile. Astfel înțeles, modelul este un procedeu didactic de simplificare și esențializare. Or, un învățămînt modern are nevoie de asemenea operații. Iar modelarea nu este altceva decît o modernizare — între anumite limite — a principiului clasic al intuiției; o modernizare necesitată de ritmul alert care trebuie să-lia învățarea. După cum și programarea învățării nu este altceva decît o modernizare a procesului de asimilare a cunoștințelor, modernizare care vizează o asimilare mai rapidă și mai economică, prin eliminarea „balastului” verbal în folosul exprimării mai concise a unei idei și într-o ordine mai conformă cu logica științei, dar și cu epistemologia genetică. Așa se explică caracterul complex al colectivului de programatori: pedagogi, metodicieni, logicieni, psihologi, specialiști ai științei respective. Și tocmai de aceea, un obiect bine programat nu poate fi decît eficient și sub raportul dezvoltării psihice a subiecților supuși unui asemenea program.

Dr. ION DRĂGAN
Universitatea din Timișoara

1) A. Dieu. E. Dimitriu, Probleme de psihosociologie a educației, E. S., București, p. 133.

2) G. Mialaret, Education nouvelle et monde moderne, P.U.F., Paris, 1966, p. 15.

Învățarea prin rezolvarea problemelor

Cînd în 1895, J. Dewey a prezentat la un plenum al Societății (americane) Herbert, celebra sa comunicare despre limitele și neajunsurile concepției herbertiene, a pus în același timp și bazele teoriei rezolvării problemelor ca teorie a învățării, proiectînd învățarea din planul riguros psihoindividual, într-un domeniu cu prioritate socială, considerînd învățarea ca o forță socială și, totodată, un comportament specific al adaptării omului la complexitatea mediului înconjurător.

Rezolvarea problemelor reprezintă — după Dewey — un proces și o funcție a experienței și a replicii una e date propriilor sale cerințe, devenind o metodă educativă în măsura în care îndoiala carteziană, ca izvor al învățării, se poate constitui în componentă a problemei.

Sînt cinci stadii sau cinci trepte ale rezolvării problemelor propuse de Dewey în lucrarea sa „How we think”^{*)}

Să considerăm situația unei persoane rătăcite într-o pădure și în raport cu această situație, să desprindem stadiile rezolvării problemei.

Un om se plimbă printr-o pădure. Se bucură de frumusețea peisajului și gustă satisfacțiile plimbării sale. Dar el s-a rătăcit. Nu știe însă că s-a rătăcit: de aceea, continuă să fie vesel și să se bucure de peisaj. La un moment dat, își dă seama că s-a rătăcit.

*) După: „Les théories contemporaines de l'apprentissage” de Louis P. Thorpe și Allen M. Schumler, (trad. de Jean-Marie Lemaire) Presses Universitaires de France, Paris, 1956.

Nici vorbă nu mai poate fi de a se mai bucura de plimbarea prin pădure. S-a ivit o situație nouă de care a luat cunoștință: s-a rătăcit prin pădure. Omul se găsește în impas și caută o ieșire urgentă din această situație. I se precipită gîndurile, pașii și căutările. Apelează la întreaga sa experiență anterioară și cercetează cu înfrigurare în jurul lui, spre a găsi o soluție. Îi vin în minte mai multe soluții, respectiv, mai multe direcții în care să alerge spre a ieși la potecă. Optează pentru una dintre soluții și aleargă pe drumul presupus a fi cel mai potrivit spre a-l scoate din impas, apelînd — pe parcurs — la fiecare element care i-ar putea confirma că a ales soluția cea mai bună. Să presupunem că a ieșit în potecă. Impasul a fost soluționat. Omul nu se mai precipită și, bucurîndu-se că soluția găsită de el s-a dovedit a fi cea mai bună, se va putea bucura în continuare, de satisfacțiile plimbării prin pădure. Cu acest prilej a cîștigat experiență: a învățat să iasă dintr-un asemenea impas. Cu alte cuvinte, învățarea creează experiență, iar experiența constituie o condiție a învățării.

În raport cu exemplul de mai sus, cele cinci stadii sau trepte ale rezolvării problemelor (și totodată ale teoriei învățării după Dewey) sînt:

1. **Înțelegerea problemei** (sesizarea existenței unei probleme). În exemplul nostru, problema devine „problemă de rezolvat”, nu în momentul în care persoana s-a rătăcit în pădure, ci

în momentul în care și-a dat seama că s-a rătăcit. O concluzie metodică: în rezolvarea problemelor, momentul inițial și declanșator al întregului proces de învățare îl constituie perceperea situației problemă, înțelegerea caracterului ei de „problemă de rezolvat”.

Desigur, acest moment creează impulsul, starea de tensiune care impune găsirea de soluții și optarea pentru soluția apreciată a fi cea mai bună. Dar, totodată, momentul sesizării problemei, declanșator de stare tensională, se cere interpretat și folosit în practica didactică nu atît prin crearea de tensiune, ci mai ales prin sădirea unei motivații imperioase de a rezolva situația dată.

2. **Căutarea unor clarificări.** Luînd cunoștință de impas, omul rătăcit în pădure caută să-și clarifice cu toată limpezimea posibilă situația sa (respectiv, problema); își poate aminti pe unde a venit pînă în momentul în care s-a rătăcit? Nu care cumva a lăsat ceva urme pe unde a mers? Parcă dădeau ceva indicii mușchii de pe copaci? Dacă ar striga, l-ar auzit cineva? Cu alte cuvinte, căutarea unor clarificări constituie un examen al tuturor faptelor care interesează situația problemă și pe care persoana solicitată să rezolve problema, le poate avea la dispoziție. Este, în fapt, o percepere cît mai obiectivă și cît mai clară a datelor problemei.

3. **Ipotezele** (soluțiile prezumtive). Intorcînd pe toate fețele situația sa de om rătăcit în pădure, persoana respectivă caută din răspuțeri o soluție posibilă. În funcție de ingeniozitatea și de experiența sa anterioară, persoana își poate propune un număr mai mic sau mai mare de soluții. În acest stadiu al rezolvării problemei, persoana depune eforturi să valorifice și să folosească toate mijloacele de care dis-

pune, pentru a-și putea preciza un mod de acțiune, o soluție la care să adere ca fiind „soluția cea mai potrivită” (eventual după formula „cu minim de efort și cu maximă eficiență”). Acesta este stadiul în care se caută o ieșire din situația problemă, un răspuns de dat problemei. În acest stadiu, se duce mai departe, așadar, preocuparea din stadiul anterior de clarificare a datelor problemei.

4. **Aplicarea rațională.** În acest stadiu, care încheie întreaga activitate de reflectare, de meditare și de analiză a situației problemă, persoana ajunge să aleagă dintre toate ipotezele propuse și examinate, pe aceea pe care o va aprecia ca „cea mai potrivită” și care îi va determina, în stadiul următor, modul de acționare.

5. **Stadiul experimental.** În acest ultim stadiu al rezolvării problemei, persoana „acionează”, spre a ieși din impas dominată, sub imperiul acestuia, de dorința de a-și confirma ipoteza pentru care a optat. Dacă ipoteza sa constituie într-adevăr o soluționare a situației problemă, persoana va găsi și drumul de a ieși din impas. (Dacă nu, va căuta o altă soluție, reconsiderînd și reluînd de la început toate stadiile rezolvării problemei).

Cu toate criticile care au fost aduse și care încă mai pot fi aduse teoriei rezolvării problemelor, practica didactică și-a asimilat de aproape opt decenii, ca metodă educativă, rezolvarea problemelor, de la nivelul formulei celei mai condensate exprimată prin exercițiul sau problema matematică și pînă la nivelul învățării prin descoperire, ca expresie a unui mod complex de învățare acțională pentru elev prin organizarea învățării de către profesor.

COSTIN ȘTEFĂNESCU

PREȘCOLARII

Să adaptăm grădinița la copil,
nu copilul la grădiniță!

Reușita la învățatură și înlăturarea repetenței în clasele I-IV depind în foarte mare măsură de modul cum a fost pregătit preșcolarul pentru școală.

Se înțelege că simpla cuprindere a copiilor în grădiniță nu rezolvă de la sine pregătirea preșcolarului pentru școală. Pentru a asigura bunul mers al dezvoltării normale a copilului se impune ca educatoarele să știe în mod clar care este sensul noțiunii de „pregătire”. Ne putem întreba: în ce fel de condiții este sau nu asigurată maturizarea bio-psiho-socială a preșcolarului, în virtutea căreia el devine capabil să învețe și să se dezvolte în școală?

Unii vor fi înclinați să susțină că a-l pregăti pentru școală înseamnă a-l învăța pe copil în grădiniță să citească, să scrie, să-și însușească operațiile de calcul aritmetic etc. Cu alte cuvinte, să anticipăm azi, în grădiniță, ceea ce va face mine copilul în școală. Iată cum, în funcție de concepția ce ne-o formăm despre „pregătire”, decurg obiectivele, sarcinile, conținutul și metodele învățămîntului preșcolar.

E clar că problema nu e nici pe departe atât de simplă pe cât pare la prima vedere. Soluționarea ei adecvată angajează forurile competente — ținînd seamă și de practica învățămîntului preșcolar — la reexaminarea permanentă a concepțiilor și strategiilor educaționale, în vederea aflării unor modalități optime de apropiere dinamică a grădiniței de copil și, mai departe, a preșcolarului de școală. În aceste căutări de soluții, principiul de bază este să adaptăm grădinița la copil, și nu invers, copilul la grădiniță.

Ce se poate spune despre programă preșcolară, evaluată în lumina acestui principiu? Întrebarea se adresează fiecărei educatoare, atunci cînd procedează — zi de zi — la realizarea programei. Nu cumva o parte din obiectivele și conținutul programei anticipează prematur realizarea rolului de „elev” în grădiniță, „croind” preșcolarul pe măsura acestui rol? Socolim că o asemenea teorie și practică a pregătirii copilului pentru școală vin în contradicție cu particularitățile psihologice de vîrstă ale preșcolarului.

Pe de altă parte, nu este de ajuns ca o programă preșcolară să fie „cît mai bună”. Foarte mult depinde, dacă nu totul, de modul cum o realizează educatoarea. Aplicarea programei va duce la dezvoltare intelectuală reală numai dacă se respectă cîteva cerințe de bază. Neglijarea acestor cerințe explică subnivelul dezvoltării intelectuale a unor preșcolari (imaturitatea lor psihologică pentru școală).

În ordinea acestor cerințe, înainte de toate, se

impune ca programa să fie un sistem unitar, deși e fracționată pe trei segmente, corespunzătoare grupelor preșcolare mică, mijlocie și mare. Fiecare segment să-și exercite valențele formative în perioada dată de timp (anul preșcolar), determinînd atingerea nivelelor optime ale dezvoltării copilului.

În al doilea rînd, marea majoritate a copiilor să fie în stare să asimileze (să se dezvolte) într-o cadență proprie, potrivit cu maturizarea intelectuală la care a ajuns. De unde rezultă că educatoarea va înainta în predare, adaptîndu-și cadența la posibilitățile copiilor. Diferențierea acestei cadențe în raport cu ritmurile „mai rapide” sau „mai lente” de asimilare ale preșcolarilor se impune de la sine. Existența unui ritm „mediu” de asimilare propriu unui „preșcolar mijlociu” stă sub semnul de întrebare. În orice caz, practica înfirmă atestarea unui ritm „universal” de asimilare, valabil pentru toți copiii. După cum ne-am putut da seama, din experiența proprie și a altor educatoare, oricare ar fi ritmul adoptat în predare, acesta va fi întotdeauna prea rapid pentru unii copii și prea lent pentru alții. Nu rămîne decît să ne potrivim cadența predării în mod diferențiat la aceste ritmuri individualizate.

În al treilea rînd, trebuie stabilită legătura inversă, de la grupa preșcolară spre educatoare. Efectul formativ al programei aplicate se pune în evidență numai dacă educatoarea va determina cu precizie nivelul de dezvoltare pe care l-au atins copiii pe parcursul fiecărei perioade (anul preșcolar). În acest scop, între altele, completarea fișei de cunoaștere și caracterizare psihopedagogică a copilului poate fi un instrument util.

În fine, în al patrulea rînd, se pune și problema modulului de recuperare a copiilor care, pe parcurs, n-au atins nivelul cerut de dezvoltare intelectuală. Desigur, aceste „rămîneri în urmă” se pot redresa înaintînd de la o grupă la cea următoare. Mai acut se pune problema subnivelului dezvoltării intelectuale a preșcolarilor din grupa mare, aflați în pragul intrării în clasa I. Cum este bine să procedăm pentru a oferi acestor copii egalitate de acces în clasa I? Este mai indicat să-i menținem încă un an în grădiniță sau să-i înscriem totuși în școală? Se pot aduce argumente în sprijinul ambelor alternative. În ce ne privește, considerăm că problema se poate soluționa numai de la caz la caz, optînd cînd pentru una, cînd pentru cealaltă dintre alternative, în funcție de particularitățile subnivelului de dezvoltare fizică, intelectuală, socială și morală a fiecărui copil în parte.

VIORICA FILIMON
Grădinița nr. 1 din Cluj

„Ceea ce este bine gîndit,
este bine rostit”

Cu cît viața personală și viața colectivă sînt mai dezvoltate și mai complexe, cu atît crește mai mult pentru fiecare necesitatea de a dispune de un limbaj bogat și corect.

Cu cît funcția limbajului este mai precisă și mai educată, cu atît este mai clară și gîndirea, în condițiile unui intelect normal, „ceea ce este bine gîndit, este bine rostit, iar cuvintele care ne trebuie sosesc cu ușurință” a spus Boileau.

Copilul mic își însușește limbajul în contact cu patru mari categorii de persoane: mama, familia, vecinii apropiați și, odată cu intrarea în grădiniță, colegii și educatoarea. Din aceste grupe de agenți, educatoarea își asumă cel mai mult două sarcini importante: să îmbogățească limbajul copilului și să asigure însușirea deprinderilor corecte de comunicare.

Vorbirea incorectă se cîștigă tot atît de ușor ca și cea corectă și educatoarea, prin blîndețea, prin răbdarea sa, alimentată de dorința de a-l învăța pe copil să vorbească bine, va găsi pentru aceasta, în repetare, în perseverență, mijloacele cele mai potrivite și pline de afecțiune. De altfel, ele sînt precedate de o cercetare amplă a stadiului în care se află exprimarea fiecărui copil la venirea în grădiniță, realizată nu numai prin examenul de depistare a defectelor de vorbire, ci și prin discuțiile purtate cu educatoarele, consultînd jur-

nulul de observații și printr-un complex de activități pe care l-am organizat în acest scop în primele zile de grădiniță: convorbiri, jocuri, povestiri și poezii.

Grădinița are destule posibilități de a determina la copii o vorbire corectă, de a preveni eventualele defecte începînd cu exercițiile pentru dezvoltarea auzului fonematic, în cadrul cărora copiii imită sunetele din natură (cum face vrăbiuța, cum sună clopoșelul etc.).

În cadrul activităților alese, am pus la dispoziția copiilor, în același scop, un album cu imagini ce exprimau termeni cu consoane și vocale situate diferit în cuvînt. Concomitent cu acestea, în scopul înlăturării dislaliilor, al educării atenției auditive, copiii au fost deprinși să asculte vorbirea celor din jur (vorbirea-model) și să-și concentreze imediat atenția, asupra greșelilor săvîrșite în reproducerea unor cuvinte sau propoziții.

În jocurile de „Să vorbim corect” sau „Ce a greșit el?” educatoarea formulează diferite propoziții în care există un cuvînt nepotrivit, copiii avînd sarcina să spună forma corectă (pisica nu face ham, ham etc.).

În vederea obișnuirii copiilor cu exprimarea corectă a propozițiilor, le-am dat cîte trei-patru imagini, fiecare avînd sarcina să formuleze propoziții sprijinindu-se pe acestea. De exemplu,

cînd au primit trei imagini: o fetiță, o stropitoare și flori, copiii au format propoziții ca: fetița udă florile, fetița udă florile cu stropitoarea etc.

Sînt numeroase exercițiile ce le folosim pentru a-i incuraja pe copiii timizi să vorbească sau să completeze spuselor colegilor lor. Astfel de exerciții sînt: exercițiile de observație și de inițiere, discuțiile, relațiile copiii, jocurile, dialogurile libere sau dirijate, teatrul de păpuși.

În scopul îmbogățirii vocabularului cu noi expresii, folosim frecvent povestirile sau lectura educatoarei. Cînd copiii povestesc liber sau după ilustrații, le cerem ca fiecare să relateze un episod, lăsîndu-le suficient timp de gîndire.

Recitarea expresivă este un excelent exercițiu pentru o exprimare curgătoare, așa cum ghicitorile făcute de copii ne permit să le apreciem, în același timp, corectitudinea vorbirii și, mai ales, agerimea minții.

Este recomandabil ca fiecare educatoare să alcătuiască o listă a greșelilor mai frecvent folosite de copii: greșeli de articulație, de pronunție, regionalisme, expresii incorecte, greșeli de accent, să fie în permanență preocupată să le lichideze sau cel puțin să le atenueze, introducînd echivalentele lor corecte și expresii noi pe care să le încetețenească în repetări frecvente. Toate acestea nu au alt scop decît acela de a perfecționa la copii precizia gîndirii și ușurința vorbirii.

VASILICA FIRIMIȚĂ
directoarea Grădiniței Centrop din București

CLASELE I-IV

„Am realizat o

Pentru modernizarea predării gramaticii, la clasa a II-a, am confecționat mai multe materiale didactice dintre care cel mai util s-a dovedit a fi tabla cu benzi pe care am realizat-o dintr-un carton de formă dreptunghiulară cu dimensiunile: 60 și 25 cm. În partea de sus, tabla are 5 agățatori, iar mai jos 5 orificii. În agățatori se așază cercuri cu diferite cuvinte, iar prin orificii se introduc benzile confecționate din hîrtie mai groasă. Tabla poate fi realizată cu dimensiuni mai mici din placaj sau scindură și distribuită fiecărui elev. Am folosit tabla cu benzi atît în predare, cît și în fixarea cunoștințelor. Dau cîteva exemple de folosire a acestui material didactic. Am luat patru fișii pe care am scris diferite silabe. Am introdus benzile în tablă și am cerut să potrivească în așa fel silabele, încît să obțină cuvinte formate din una, două, trei și patru silabe. În partea de sus, pe un cerc, am scris numărul silabelor conținut de fiecare cuvînt.

Se mai pot da următoarele sarcini: a) pe prima bandă să se scrie o singură

două să se scrie care să se formeze pe prima bandă iar pe a doua trebării în le completa silabe

La predarea folosit benzi de am scris cuvîntul cîtuirii propozitul este la inc la mijloc și la ției. Pe benzi, șase cuvinte ce ma mai multe propus elevilor benzi, subiecte cuvîntul ce nea corespunde

La predare am aplicat pe desen, iar prificii am introdutive, nume de lucruri și fene Am predat și alte părți de v elevilor să indle, apoi de lu ale naturii. A părți de vorbi

Însușirea muzic

În ansamblul educației artistice, educația muzicală conține multiple potențe formative, exercitînd o puternică înrîurire pozitivă asupra celorlalte componente. Cunoscîndu-i acest rol, nu ne rămîne decît să cultivăm conștient virtualitățile ei, în vederea dezvoltării gustului estetic al elevilor. Sarcina primordială în realizarea acestui scop constă în formarea orizontului muzical cu deschidere spre receptarea selectivă a valorilor autentice, prin introducerea copilului în lumea minunată a muzicii și relevarea frumuseților acesteia în vederea dezvoltării sensibilității și atașării cît mai directe și timpurii de arta sunetelor.

Mijloacele de realizare a educației muzicale, adaptate la particularitățile de vîrstă ale elevilor din grădinițe și primele clase ale școlii, vor suporta și ele modificări odată cu trecerea la realizarea unor obiective din ce în ce mai complexe ale muzicii. Astfel, dacă în grădiniță principiile mijloace de realizare a educației muzicale sînt: cîntecul, jocul, audiația și exercițiul, în școala primară, prezența acestor activități capătă o altă pondere în cadrul unei forme superioare: lectia. Structura lecției este condiționată de conținutul celor două etape existente în clasele I-IV. Astfel, etapa I (oral-intuitivă), care în sistemul actual se realizează în primele două clase, fiind continuarea activităților din grădiniță, își propune ca obiectiv, pe lîngă formarea unor deprinderi generale cum ar fi: ținuta corectă în timpul lecției, respirația adecvată în timpul cîntului, deschiderea corectă a gurii, emisia firească, neforțată a sunetelor cîntate, intonarea lor justă și expresivă, dicțiunea clară a textului cîntat, organizarea pe voci în cîntarea colectivă, formarea unor deprinderi specifice de mare însemnătate pentru studiul ulterior al muzicii: formarea deprinderii de a cînta vocal după auz, formarea deprinderii de a recunoaște și reproduce elemente specifice ale limbajului muzical (melodice, ritmice, ritmico-melodice), formarea deprinderii de a diferenția sunetele sub aspectul înălțimii, duratei, intensității și timbrului, formarea deprinderii de a audia muzica.

Formarea acestor deprinderi are ca scop esențial dezvoltarea

vocii, auzului țului ritmic a și a memoriei vității și gîndpa a doua sa care începe în care punct de acumulare în deprinderi ce continuare la Paralel, se face citul muzical formarea depre pe note. Toate trundere între tă în plan muzicală, pe e țarea muzicii, ridică o serie nu și-au găsiția. Problemele metodică, avim larg, pedagogic senta factorulu vătarea ca se

Evident, acti gare metodică număr mare o racordată la o curg din experactica de z cadre didactice filon bogat ca tificat indeajur știentizat și incit să ofere cadre didactice utile pentru s

În planul d largă, pedogositatea efugiu teoretice și o să răspundă de principiu, tru orientarea acestei discipli întrebări — p pune fiecare că — pot fi :

1. Cum se în ansamblul ca pondere a zate în școală
2. Cum se p operaționalizea muzicii pe nive
3. Ce implică întreprindere a educației m discipline școl
4. Care sînt forme organiză predării muzic
5. Pot fi re pe care ni le darea muzicii condițiile actu
6. Cum ar p activitatea m ținînd seamă

ablă cu benzi"

abă, iar pe a 3 silabe, din cuvinte; b) scrie silaba, iar semnul în căruia se va scrie.

reșit să formuleze singuri definiția substantivului. Am cerut elevilor să găsească greșelile de pe fiecare bandă. I-am întrebat ce cuvinte ar fi bine să introducem în „căsuța” a patra ca să putem alcătui propoziții. Ei au scris predicat cu creionul roșu ca să se deosebească de substantive și au observat că substantivele în propoziție sint subiecte. În felul acesta, s-a înțeles rolul substantivului în propoziție.

Această tablă poate fi folosită și la predarea verbului, cind, alături de substantivele existente pe cele trei benzi, se pot introduce benzi cu verbe. La formarea propoziției se va putea stabili rolul părților de vorbire. Tabla cu benzi poate fi utilizată și în clasele a III-a și a IV-a, atât la predarea părților de vorbire, cât și la predarea părților de propoziție, determinându-i pe elevi să fie atenți și activi, dezvoltându-le spiritul de inițiativă și judecată.

Inv. ILEANA BOGA
Școala generală nr. 6
din Hunedoara

la clasele mici

principla sursă de informații specifice și de educare muzicală, în condițiile extinderii extraordinare a mijloacelor de comunicare (mass-media) pe care le utilizează societatea contemporană?

7. Care sînt căile de realizare ale aportului pe care-l aduce muzica în ceea ce privește dezvoltarea creativității elevului? Desigur, problemele care tin de planurile amintite mai sus (metodic și pedagogic) pot fi studiate izolat, raportându-se la un cadru de referințe existente.

MARIANA VETROV
cercetător științific la Institutul
de științe pedagogice

Pe grupe, cu sarcini diferite

Aplicind munca diferențiată cu elevii, am obținut în trimestrul I rezultate mult superioare trimestrului I, la toate clasele, la aritmetică și gramatică. Procedind astfel, elevii au avut posibilitatea să rezolve, pe lângă exercițiile din manualele școlare, probleme și exerciții de aritmetică din culegerea pentru clasele I-IV, iar la gramatică din culegerea de texte „Exerciții gramaticale pentru clasele I-V”. Muncind diferențiat, pe grupe, la geografie, la lecția „Industria alimentară”, elevii clasei a IV-a, cu posibilități reduse de însușire a cunoștințelor, au reușit să enumere la lecție principalele ramuri ale industriei alimentare, au numit materia primă folosită de această industrie și centrele în care sînt dezvoltate ramurile industriei alimentare. În acest timp, elevii mai buni au avut ca muncă independentă să completeze lecția cu date din lecții anterioare, indicînd ce alte ramuri industriale se găsesc în centrele respective, de unde își procură industria alimentară materia primă, ce ramuri ale industriei alimentare există în județul nostru etc. Lecții asemănătoare, unde elevii au avut de rezolvat sarcini diferite, s-au desfășurat la clasa a IV-a, la istorie, la lecția „Primul război mondial”.

Inv. EUGENIA ANA SĂLĂJAN
Școala generală nr. 8 din
Satu Mare

GIMNAZIUL ȘI LICEUL

Metode și procedee în predarea limbii române la clasele cu limba de predare maghiară

Alături de metodele clasice, în predare, folosim elemente de problematizare, descoperire, analogie și structuralism. Am să dau câteva exemple.

Procedeu de problematizare și descoperire. La clasa a VII-a, înainte de lectura model a profesorului a unei schițe de L. Rebreanu („Prostii”), am dat unele puncte de reper în urmărirea textului de către elevi: dacă schița este tristă sau veselă? de ce?

După lectură, am cerut elevilor să răspundă și am efectuat citirea selectivă a fragmentelor, din care reiese umilirea țăranelor batjocorite.

Pastelul „În miezul verii” de G. Coșbuc, a fost citit în prealabil de către elevi, iar la începutul orei am cerut răspunsuri la următoarele întrebări: a) care sînt imaginile artistice? b) ce mijloace artistice folosește poetul pentru prezentarea imaginilor mai plastice (cu exemplificări)? c) măsura, ritmul, rima poeziei?

În predarea gramaticii, uneori, folosesc și elemente de structuralism. De exemplu, la predarea cazurilor substantivelor, am cerut de la elevi să explice interdependența sintaxei cu morfologia și să dea exemple în propoziții pe baza schemei de tipul: cazul — genitiv; dativ (a da, a explica, a povesti); acuzativ (a chema). Pentru formarea propozițiilor, am indicat substantivul „pionier”. Apelînd la un fragment din „Amintiri din copilărie” de I. Creangă, am cerut elevilor să recunoască, să caracterizeze și să motiveze pronumele respective, prin completarea răspunsurilor dintr-un tabel, cuprinzînd următoarele rubrici: a) sublinierea pronunelor (recunoașterea);

b) completarea răspunsurilor: persoana...; numărul...; cazul...; caracterizarea; c) pentru că are funcțiunea sintactică de... răspunde la întrebarea... (motivația).

Utilizarea analogiei. În predarea schiței „Vizita” de I. L. Caragiale am procedat la compararea schițelor „Dl. Goe”; „Lanțul slăbiciunilor”; „Bacalaureat”, din punctul de vedere al: criticii educației; trăsăturilor burgheze; caracterizării personajelor principale.

Exerciții pentru dezvoltarea vocabularului elevilor. Voi aminti câteva: a) alcătuirea familiilor de cuvinte din rădăcini date: de exemplu: grădina (grădinar; grădinița; grădinarie; grădinarit; îngrădit); b) selectarea cuvintelor sinonime (exemplu: steag, drapel, flag, flamură etc.); c) selectarea unor grupuri de cuvinte pentru caracterizarea unor fenomene, ființe, lucruri (exemplu: toamna este ploioasă (noroasă, întunecată, colorată, darnică, harnică); d) găsirea unor adjective corespunzătoare la substantive date (de exemplu: oameni — harnici, frunțași, sirguincioși; floare — albă, frumoasă, vestejită).

Exerciții pentru alcătuirea propozițiilor. Ca și în cazul anterior, voi exemplifica și aici cu câteva tipuri de exerciții: a) completarea unui text dat (de exemplu: Elevul... a primit... bună... bine... ora...); b) alcătuirea unor propoziții pe baza unei scheme date sau prin indicarea întrebărilor, părților sintactice (exemplu: cine? ce spune? care? cînd? unde? ce? ce fel?) sau întocmirea unei propoziții cu: subiect (pronume demonstrativ), predicat nominal, complement indirect

(pronume) și complement direct (substantiv propriu); c) completarea unor propoziții (de exemplu: mama cumpără — cînd? unde? cui? ce? de ce?); d) culegerea și memorarea unor texte beletristice și folosirea acestora în exemplificarea unor fenomene gramaticale învățate; e) alcătuirea unor propoziții cu elemente gramaticale date (de exemplu: indicați verbe corespunzătoare și formați propoziții cu următoarele pronume personale: ni-; mă; te! -!; i-; etc.).

Exerciții de redactare a compunerilor. Cîteva tipuri: a) transpunerea unui text din punctul de vedere al personajului și al timpului faptelor petrecute. De exemplu, „Amintirile” lui Creangă se povestesc la persoana a III-a, timpul perfect compus; „Lupta de la Vaslui” de Sadoveanu se povestește sub titlul „Am fost ostaș în oastea lui Ștefan cel Mare”; b) continuarea întâmplărilor, după o lectură învățată pe baza cunoștințelor din istorie sau din lecturi facultative. De pildă, după predarea lecției „Mihai și călăul”, de N. Bălcescu, elevii povestec, în continuare, viața marelui domnitor; c) redactarea cuprinsului și încheierii unei compuneri cu introducerea dată; d) redactarea unei compuneri gramaticale pentru folosirea corectă a unui fenomen gramatical învățat. De exemplu, după predarea adjectivului, am dat compunerea „O excursie frumoasă”, cu indicația ca fiecare propoziție sau frază să conțină un adjectiv și să se arate cuvîntul determinat.

Prof. BRIGITTE MATHE
Școala generală nr. 6
din Tg. Mureș

Avantajați de mediul ambiant

Școala noastră se găsește situată lângă marele ecosistem natural: pădurea Trivale. De aceea, am prevăzut în planificarea calendaristică întocmită pentru „Ecologie” multe aplicații practice, excursii, lucrări de laborator, care să contribuie la formarea elevilor în spiritul principiilor ecologice, ale legii protecției mediului înconjurător. Unele lecții de predare-învățare le-am desfășurat în parcul școlii sau în mijlocul naturii.

În laborator, elevii au realizat microdiorame și acvarii, au determinat plante din pădurea Trivale și au recunoscut plantele de apartament. Pe teren, au reprezentat schematic zona ecologică ale orașului Pitești, ale biotopurilor din Trivale, au alcătuit schița parcului școlii (ca ecosistem), au observat componentele mediului și desfășurarea vieții sub pietre, au realizat observații și măsurători asupra unui stejar. Cu această ocazie elevii au studiat nemijlocit natura, au cunoscut plante și animale întîlnite toamna și iarna în ecosisteme naturale și artificiale, relații dintre viețuitoare și între ele și biotopuri, au înțeles că inșiși oamenii fac parte dintr-un ecosistem și că de ei depinde menținerea echilibrului natural și a vieții pe pămînt.

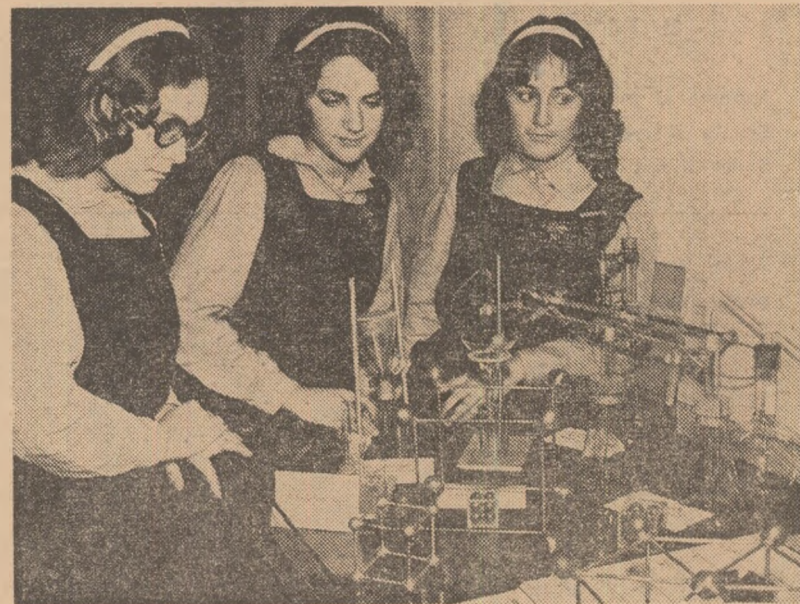
O mare importanță am acordat muncii independente a elevilor care consemnează în caiete speciale pentru ecologie aspectele fenologice locale observate, întocmesc diagrame ale unor lanțuri și rețele trofice, piramide

eltoniene, folosindu-se de desene și fotografii decupate, descriu biotopurile viețuitoarelor, fazele de vegetație ale plantelor din apartament și aspectele de toamnă și iarnă ale ecosistemelor: pădurea Trivale, livada, parcul școlii etc.

Eficiența acestei orientări în aplicarea programei de ecologie a fost confirmată și de obținerea premiului al II-lea pe județ de către elevii din clasa la care lucrez la concursul „Pionieri, cunoașteți și ocrotiți natura!” pre-

cum și de promovarea lor integrală. Mulți dintre elevii claselor a VII-a fac parte din colective de cercetare în cadrul societății științifice „Zimbru”, ocupîndu-se de studierea unor teme ca: Viața unui stejar, Ecosistemul-fîntînă; Plantele ornamentale în școala noastră; Biologia lichenilor din pădurea Trivale; Relațiile dintre viețuitoarele acvariumului, Biomasa lor; Biologia galelor din pădurea Trivale; Relația mamifere și mediul lor de viață în pădurea Trivale; Compoziția chimică a aerului în clasă, școală, cartier; Grupe de plante și biomasa lor pe m.p. într-un lac din Trivale.

Prof. DAMIAN DUȚU
Școala generală nr. 12 din Pitești



Alături de micro-expoziția propriilor realizări ale elevilor de la Liceul „Vasile Alecsandri” din Bacău (foto prof. V. Bogdăneț)

PERFECTIONAREA NOTĂRII

Vă invităm să puneți note

În ultimele luni, am primit la redacție numeroase articole în legătură cu notarea elevilor, din care câteva au fost publicate în pagini și rubrici de docimologie. Apreciem efortul colegilor noștri, care ne-au scris, de a contribui la perfecționarea notării elevilor și, în general, a sistemului de evaluare a randamentului și performanțelor școlare, ca element important în ansamblul preocupărilor și eforturilor de a traduce în viața școlii românești Hotărârea Plenarei C.C. al P.C.R. din iunie 1973 cu privire la dezvoltarea și perfecționarea învățământului.

De asemenea, observăm în articolele trimise unele accente critice privind pregătirea cadrelor didactice în folosirea scalei cu zece note și asigurarea unor condiții care să înlăture subiectivitatea cadrelor didactice din actul de evaluare a rezultatelor școlare. În legătură cu această apreciere, publicăm câteva lucrări scrise, care au fost date în cursul trimestrului II al acestui an școlar, invitând colegii noștri să noteze aceste lucrări și să ne trimită cit mai repede aprecierile făcute, completând formularul de răspuns din această pagină.

Menționăm că lucrările de limba română și matematică sînt reproduse fidel, cu greșelile și omisiunile ce aparțin elevilor.

Subiecte la limba română, clasa a VI-a

A. Povestiți și comentați faptele și întâmplările din opera „Sobieski și românii” de Costache Negruzzi, care pun în lumină patriotismul celor nouăsprezece plăieși.

B. Ce semnificație au cuvintele subliniate, din textul: „Cetatea... rămase singură pe culmea inverzită, ca un mare schelet de uriaș”.

C. Găsiți cite un cuvînt, cu înțeles asemănător, pentru fiecare din cele subliniate:

„Voi ați cutezat a vă împotrivi mie și a-mi omori atîția viteji?”

D. Alcătuiți o propoziție cu cuvintele: **cetate românească**, care să fie la cazul genitiv, numărul singular, articulat cu articolul hotărît propriu-zis.

Lucrarea scrisă a elevei L. E.

A. În anul 1686 regele Poloniei Ion Sobietki și oastea sa veneau pe drumul care duce către cetatea Neamțului de la o bătălie cu turcii.

Mergînd pe drum întîlnește în care pe „sprinceana unui deal” o cetate. Această cetate este cetatea Neamțului.

În această cetate erau nouăsprezece moldoveni.

Ion Sobietki pornește cu război împotriva lor și le trimite un sol să le spună să se predea. În cazul acesta vor ieși teferi iar de nu se vor preda îi vor trece pe sub ascuțitul săbiei, după ce îi vor prinde. Plăieșii refuză această condiție. Atunci leșii pornesc războiul.

Cinci zile au rezistat plăieșii atacurilor dușmane. Dar, văzînd că nu mai au nici gloanțe nici merinde în dimineața celei de-a șasea zi s-au predat cu condiția să iasă fără să le facă nimici și să-i lase să plece unde vor vrea.

Leșii acceptă condițiile și le dau drumul să iasă. Dar văzînd cit erau de puțini s-a miniat spunîndu-le că nu-i va ierta căci din pricina lor a pierdut mulți soldați și ofițeri fruntași. Însă la intervenția hatmanului Iablonycki, care îi spuse regelui că acești oameni nu și-au făcut decît datoria față de țară, îi lăsă liberi.

Și așa o mină de oameni s-au împotrivit cu un eroism de nedescris unei armate de mii de oameni bine înarmați.

B. Ca înțeles literar cuvintele „cetatea... rămase singură”

este epitet și este folosit de scriitor pentru a da un înțeles mai frumos lecturii.

Iar cuvintele „ca un mare schelet de uriaș” este comparație și este folosit de scriitor pentru a arăta cum arată cetatea pe care o aseamue cu un schelet de uriaș.

Iar ca înțeles gramatical cuvintele sint: cetatea este subiect.

rămase singură este predicat nominal care este format din verbul copulativ rămase și numele predicativ singură.

C. a vă împotrivi = a nu face ceva
a omori = a lua viața unui om,
a ucide pe cineva.

D. Ale cetății românești sînt aceste ziduri dure care au rezistat atîtor vremuri grele.

Lucrarea scrisă a elevului M. G.

A. Patriotismul celor nouăsprezece plăieși reiese din fragmentul cînd la venirea armatei poloneze pentru a cere cetatea fără luptă, plăieșii refuză să cedeze cetatea, cu toate că se afla foarte puțini în comparație cu o armată. Plăieșii cedează cetatea numai atunci cînd au terminat munițiile și hrana și numai dacă li se dă voie să se ducă unde vor voi.

Faptul de patriotism mai reiese și din fracmentul, cînd se făcea pregătirile pentru spinzurarea lor, plăieșii priveau cu nepăsare pregătirile ce se făceau.

La venirea armatei, un plăieși mai tinăr văzu că dușmanul este foarte mare, în comparație cu numărul lor, iar un bătrîn îl mustră spunînd: „taci mucosule, te temi c-oi pieri?... mare pagubă. Un mișel mai puțin”.

Plăieșii nu se temeau de moarte chiar dacă aceasta ar fi fost cîmplită.

B. Cuvintele dau de înțeles, că după plecarea plăieșilor și a polonezilor cetatea a rămas pustie, de nelocuit.

Fiind bombardată cetatea a fost ruinată și astfel ruinele păreau cu un schelet de uriaș.

Scriitorul folosește comparația „schelet de uriaș”.

C. a vă împotrivi = a vă opune.
a omori = a ucide.

D. Clădirea cea frumoasă a cetății românești a fost dărîmată.

Lucrarea scrisă a elevului R. M.

A. Scriitorul acestei lecturi, Costache Negruzzi, pune în lumină unele fapte de vitejie și patriotism ale românilor în urma unei bătălii cu armata polonă condusă de Sobietki, aceste fapte reies din:

Parlamentaru veni la români și le spune că dacă nu se vor preda de bună voie, atunci Sobietki îi va distruge, iar cei ce vor mai rămîne teferi vor fi puși sub tăișul sabiilor. Bătrînul care era conducătorul românilor, ia răspuns că ei nu vor da cu una cu două chiar dacă în cetate nu se găsesc nici averi, nici merinde, ci numai plumbul din poștile lor. Parlamentarul a plecat.

Românii cu toate că știau că vor fi înfrinși nu s-au dat bătuți.

În război cu polonezi au pierit zece români dar foarte mulți polonezi dintre care și comandantul altilierii poloneze.

Cînd bătălia s-a încheiat, Sobietki foarte minios deoarece doar nouăsprezece români iau ținut pept la atîția războinici a poruncit să îi spinzure. Ei priveau la pregătirile pentru moartea lor foarte voioși pentru că au făcut o faptă de patriotism pentru țară.

B. rămase singură = rămase pustiită de către romini iar polonezi nu se ating de ea, ca un mare schelet de uriaș = din de pîrtare se vedea ca un uriaș după ce a fost bombardată părea un schelet.

C. a vă împotrivi = a nu vrea cineva să facă un lucru poruncit de alt cineva.

a omori = a ucide
A. Un plăieș mai tinăr a urmărit armata polonă pîna a ieșit din oraș.

Sobietki i-a lăsat liberi și le-a spus să spună conștientului și rudelor că au putut să țină piept armatei poloneze cinci zile.

B. Autorul folosește comparația. Compară cetatea cu un schelet uriaș.

D. Zidurile cetatea, Curtea de Argeș, erau inegrite de fum.

Subiecte la matematică, clasa a VII-a

1. a) Să se rezolve ecuația:
 $5x + 3 = 2(3-x) - 17$

b) Să se verifice soluția obținută.

2. Într-un ΔABC cu ipotenuza BC se dau:
BC = 17 cm; AB = 15 cm.

a) Să se calculeze cateta AC și înălțimea AA'

b) Să se scrie valorile funcțiilor trigonometrice ale unghiului B.

3. Să se aducă la forma cea mai simplă:
$$\frac{(2a + b)^2 + (4a - b)(4a + b)}{8ab}$$

4. În trapezul dreptunghic ABCD diagonala $AC \perp CD$.

a) Să se demonstreze că AC este medie proporțională între cele 2 baze.

b) Să se calculeze P dreptunghiului știînd că:
BC = 8 cm, AB = 6 cm.

Lucrarea scrisă a elevei U. E.

1. a) $5x + 3 = 2(3-x) - 17$ $5x + 2x = -3 + 6 - 17$
 $5x + 3 = 6 - 2x - 17$ $7x = -14 / :7$
 $x = -2$

b) $-10 + 3 = -7$
 $10 - 17 = -7$

2. a) I: BC = 17 cm C: AC = ?
AB = 15 cm AA' = ?
BAC = 90°

D: $AC^2 = BC^2 - AB^2 = 17^2 - 15^2 = (17-15)(17+15) = 2 \times 32 = 64$
 $AC = \sqrt{64} = 8$. $AC = 8$ cm.

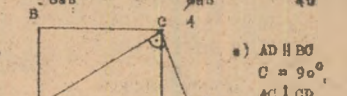
b) $AA'^2 = BA' \times A'C = 15,5 \times 5,7 = 49,22$ $AA' = \sqrt{49,22} = 7,1$ aprox.
 $AC^2 = BC \times A'C$ $BA' = BC - A'C = 64 - \frac{64}{17} = 64 - 3,7 = 60,3$ $BA' = 60,3$

$64 = \frac{64}{17} \times 17 = 64$ $\Rightarrow \Rightarrow A'C = \frac{64}{17} = 3,7$ $= 17 - 3,7 = 13,3$

3. $\frac{(2a + b)^2 + (4a - b)(4a + b)}{8ab} = \frac{4a^2 + 4ab + b^2 + 16a^2 - 4ab + 4b^2}{8ab} = \frac{20a^2 + 4b^2}{8ab} = \frac{5a^2 + b^2}{2ab}$

$= \frac{5a^2 + 4ab + 4b^2 - 4ab + 4b^2}{2ab} = \frac{5a^2 + 8b^2 + 4ab}{2ab}$

$= \frac{5a^2 + 4ab + 4b^2}{2ab} + \frac{4ab}{2ab} = \frac{5a^2 + 4ab + 4b^2}{2ab} + 2$

4. 

a) $AD \perp BC$ $C = 90^\circ$
 $AC \perp CD$

b) I: BC = 8 cm, AB = 6 cm C: P = ?

D: $BC = 8$ cm $BC = AM$
 $AB = 6$ cm $AB = CM$
 $AM = 8$ cm $CM = 6$ cm

$P = AB + BC + CM + AM = 6$ cm + 8 cm + 8 cm + 6 cm = 28 cm.

2. b) $\sin B = \frac{\text{cateta opusă}}{\text{ipotenuză}} = \frac{AC}{BC}$

$\cos B = \frac{\text{cateta alăturată}}{\text{ipotenuză}} = \frac{AB}{BC}$

$\tan B = \frac{\text{cateta opusă}}{\text{cateta alăturată}}$

$\cot B = \frac{\text{cateta alăturată}}{\text{cateta opusă}}$

$\text{ctg} = \frac{AB}{AC}$

$\text{ctg} = \frac{6}{8} = \frac{3}{4}$

FORMULAR DE PARTICIPARE

la ancheta docimologică a revistei „Tribuna școlii”

Numele și prenumele profesorului : : : :

Școala și localitatea : : : :

Specialitatea vechime în inv. ani

Acord următoarele note (în cifre și litere):

Pentru limba română

Elevei L. E. : : : :

Elevului M. G. : : : :

Elevului R. M. : : : :

Pentru matematică

Elevei U. E. : : : :

Vă rugăm ca, în măsura în care e posibil, să ne scrieți pe o foaie separată, motivarea notelor pe care le-ați acordat.

NOTE LA FIȘE — TEST

Am inițiat, în trimestrul al II-lea al acestui an școlar, un experiment docimologic, la două clase ale anului al II-lea de liceu — în vederea verificării eficienței notării în fiecare oră de curs. Clasele cu care am lucrat sînt clase speciale, una cu profil de matematică, cealaltă de fizică, deci există o omogenitate a nivelului de pregătire al elevilor. Clasa specială de matematică a fost aleasă pentru experiment, iar cea de fizică pentru control. La începutul trimestrului al II-lea, am discutat cu elevii ideea de a lucra frontal, atrăgîndu-le atenția asupra necesității de a se pregăti continuu, de a-și completa eventualele lacune, întrucît verificarea și notarea cunoștințelor se va face prin două teste de control, la sfîrșitul capitolelor studiate. Am observat că elevii au fost entuziasmați de soluția propusă. Cînd am început să lucrăm, la cla-

să, am observat că elevii care nu se arătau prea interesați de cunoștințele de zoologie (avînd în vedere și profilul claselor) au început să pună întrebări, să pretindă clarificarea unor procese biologice mai puțin înțelese de ei, realizînd ore vii, antrenante, deconectante, din care elevii plecau odihniți, cu toate cunoștințele predate lămurite și învățate, în cea mai mare parte, în clasă. Am realizat verificarea volumului și temeiniciei cunoștințelor elevilor prin două probe scrise, desfășurate sub formă de fișe-test. Una din ele a cuprins șase întrebări — problemă din capitolul „Pestii” iar a doua șapte întrebări — problemă din capitolul „Batrăncioni-reptile”. Deci, fiecare elev a primit două note — una la mijlocul trimestrului al II-lea iar a doua la finele trimestrului — care reflectau nivelul însușirii cunoștințelor predate în cele trei capitole.

Comparînd rezultatele probelor scrise cu cele obținute de elevi la finele trimestrului, am constatat că la clasa de control situația este următoarea: cinci elevi au obținut medii de 5 și 6, iar majoritatea, note de 7 și 9. Există o singură medie de 10 față de 13 cîte erau la clasa specială de matematică. Consider că, prin acest experiment docimologic, am realizat antrenarea elevilor într-o muncă eficientă, asigurînd însușirea corectă a volumului de cunoștințe prevăzută în programa școlară. De asemenea, am dezvoltat elevilor dorința de exersare rapidă în scris și am realizat ore în care am ținut seama de toți factorii subiectivi care acționează asupra elevilor din clasă.

Prof.
SILVIA GHERGHESCU
Liceul „I.L. Caragiale”
din București

ORGANIZARE, CONDUCERE

Școala unică pe comună

În județul Maramureș au fost constituite, experimentale, 8 școli cu conducere unică, printre care și școala din comuna Rozavlea. La cererea direcțiilor de școli, acest experiment a fost extins, totalizând în prezent 19 unități școlare cu conducere unică.

În urma propriei noastre experiențe, acumulate în lunile de cînd funcționează școala unică în comună, cit și a concluziilor desprinse din constatarea ce a avut loc la nivelul inspectoratului școlar județean cu directorii școlilor unice, putem afirma că sistemul prezintă o serie de avantaje, printre care amintim: mai buna coordonare a sarcinilor ce revin cadrelor didactice, privind acțiunile politice, social-culturale la nivelul comunei; realizarea unei mai perfecționate coordonări a activității instituțiilor de învățămînt de pe raza comunei; sint create premisele încăgerii unor colective didactice puternice, care trebuie să răspundă unor cerințe unitare, puse în față de către un singur consiliu de conducere la nivelul școlii unice; folosirea mai rațională a personalului didactic, pornind de la constituirea cadrelor cuplate cu școlile apropiate și repartizarea de sarcini complementare profesorilor cu norma didactică de 15-17 ore; organizarea cadrelor pe specialități cu tot ce decurge din aceasta pentru perfecționarea cadrelor, lărgirea schimbului de experiență la nivelul școlii unice, antrenarea în brigăzile de control și îndrumare a celor mai bune cadre din colectivul mai larg al școlii unice; o muncă de cercetare pedagogică și științifică mai cuprinzătoare și de nivel mai înalt.

În contextul școlii unice crește răspunderea consiliului de conducere, a directorului ei în calitate sa de președinte, pentru optimizarea condițiilor de muncă și învățatură la toate unitățile din comună, pentru o mai bună retribuție a mijloacelor didactice și mai judicioasă efectuare a cheltuielilor destinate procesului de învățămînt.

Pe de altă parte, în condițiile școlii unice, atribuțiile celui care conduce cresc considerabil. De multe ori directorul este pus în situația de a se ocupa mult timp de probleme administrative, în dauna organizării și îndrumării procesului de învățămînt. Directorii școlilor afiliate în prea mică măsură simt răspunderea față de rezolvarea unor probleme administrative în școlile pe care le conduc. Poate acest lucru derivă și din aceea că directorul școlii unice nu a avut încă răgazul gășirii unor modalități de a-i antrena pe colaboratorii săi în rezolvarea unor asemenea probleme. Cred însă că e necesar ca Ministerul Educației și Învățămîntului să delimiteze precis sarcinile și atribuțiile directorilor școlilor unice și directorilor școlilor afiliate. Ar fi de reflectat, poate, și la faptul că directorul școlii unice răspunde de întreaga muncă de organizare, planificare, control și îndrumare la nivelul școlii, și, totuși, el rămîne cu normă didactică egală cu cea a directorilor școlilor afiliate.

Prof. NICOLAE VISOVAN

Școala generală din Rozavlea, jud. Maramureș

Liceu cu orar prelungit

Pentru a-i ajuta pe toți elevii școlii noastre să obțină rezultate superioare la învățatură, am organizat și noi un program prelungit după orele de curs, în care am inclus pe cei ce stau departe, sau nu au condiții corespunzătoare de muncă acasă. În prezent, beneficiază de acest program 150 de elevi, dintre care 30 iau și masa în cadrul școlii.

Patru învățători și profesori de diferite specialități, inclusiv un tovarăș din conducerea liceului, fac de serviciu săptămînal. Se experimentează noi metode de ajutorare a elevilor în studiul individual: protecții, audiții, meditații și consultații individuale, astfel încît să fie folosite eficient cele trei ore (de la 15-18) cit stau elevii în școală. Sălișe pentru studiul individual au fost astfel alese încît să fie în apropierea cabinetelor și laboratoarelor, pentru ca elevii să aibă la îndemînă materialul intuitiv, aparate T.V. și alte instrumente auxiliare ale învățării.

Cadrele didactice lucrează independent cu elevii la diferite obiecte; se dau consultații zilnice la matematică, fizică, chimie etc., fără a frustra de acest drept și pe elevii interni care, pînă nu demult, erau doar îndrumați de cei doi pedagogi.

Condițiile materiale create școlii (apă curentă, încălzire centrală etc.), grija permanentă a organelor locale de partid și de stat pentru bunul mers al activității, răspunderile pe care le simțim cu privire la buna pregătire a tineretului ne obligă să intensificăm permanent eforturile pentru dobîndirea unor rezultate superioare cu toți elevii și pentru lichidarea repetenției.

Prof. HERBERT WEISSMANN

directorul Liceului de cultură generală din Gătaia, jud. Timiș

ȘCOALA ȘI PRODUCȚIA

În cercuri de specialitate

La școala noastră sînt organizate cercuri de specialitate ale elevilor, fiecare dintre ei activînd în cadrul celui cerc și la specialitatea pentru care are o atracție deosebită. La cercul de pomicultură participă un număr de cîte șase elevi din cele șase clase de horticultură la care se predă această specialitate. Și aceasta deoarece șase sînt temele pe care și le-au propus a le urmări încă de acum patru ani cînd s-a inițiat această activitate. Datele înregistrate în urma cercetării întreprinse de către colectivul de elevi vor servi producției și științei.

Pentru a înțelege cum se lucrează, vom lua ca exemplu tema „Comportarea principalelor soiuri de meri, cultivate sub formă de diferite tipuri de garduri fructifere, în condițiile pedoclimatice din zona Curtea de Argeș”.

Elevii au o plantație de meri din soiurile cele mai importante, altoite pe portulcoi vegetativ, cultivate sub formă de garduri fructifere (12 la număr), cultivate în diferite țări. La fiecare tip de gard pomicol sînt plantați cîte un exemplar din cele mai noi soiuri de meri. Fiecare elev din grupă are cîte un caiet în care își trece datele și măsurătorile efectuate pe plantele ce sînt sub observație. Aceste caiete se transmit de la an la an, constituind documente care vor servi pentru anumite concluzii în legătură cu tema propusă. (Pentru reușita acestei inițiale avem sprijinul Institutului pomicol-Mărăcișeni, care ne-a pus la dispoziție diferite colecții de plante pomicole).

Prof. VIRGIL DIACONESCU
Liceul agricol din Curtea de Argeș,
județul Argeș

O consfătuire

La Casa corpului didactic a județului Teleorman a avut loc o consfătuire inițiată de Direcția județeană pentru agricultură, industrie alimentară și ape, împreună cu inspectoratul școlar județean, care a reunit ingineri agronomi și profesori de biologie-agricultură din cadrul județului.

Constatarea a avut ca temă inițierea unui studiu privind cartarea gradului de îmburuienare a culturilor în vederea stabilirii unui program rațional, întemeiat pe cercetarea științifică a terenului, de combatere a buruienilor cu ajutorul ierbicidelor.

Dr. ing. Chirilă Constantin, din partea catedrei de botanică a Institutului agronomic din București, a vorbit despre metoda cercetării în vederea elaborării acestui studiu, efectuînd o serie de demonstrații practice privind modul de prelevare, determinare, selectare a plantelor și de înregistrare în fișe a datelor obținute. În continuare, el a demonstrat modalitățile prin care cadrele didactice și elevii pot sprijini cadrele tehnice din agricultură.

În încheierea consfătuirii, ing. Simion Ion, de la Laboratorul de protecția plantelor, și prof. Nicolae Andrișu, inspector școlar, au indicat sarcinile de cercetare și prelucrare a datelor care trebuie rezolvate în comun, de ingineri și profesori, la termenele prevăzute, pentru a se ajunge la realizarea unei protecții adecvate a culturilor împotriva dăunătorilor și pentru a contribui astfel la asigurarea creșterii producției agricole.

Prof. FL. ANGHIEL
directorul Casei corpului didactic,
județul Teleorman

FIȘE PENTRU ORIENTAREA ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ

Grupul școlar I. M. Cugir

(Școala profesională curs de zi și ucenicie la locul de muncă)

Adresa: Grupul școlar I.M. Cugir, str. Victoriei nr. 9, telefon 9, Cugir, județul Alba.

Școlarizează: absolvenții a 8 și 10 clase de școală generală.

Condiții de studii oferite de școală:

Școala dispune de 16 săli de clasă, laboratoare, 2 cabinete, 3 ateliere cu o suprafață de 1500 mp., dotat cu 105 mașini unelte de diferite tipuri și terenuri de sport. De asemenea, școala are două cîmine cu o capacitate de 900 locuri și cantină pentru 1000 elevi.

Pentru anul școlar viitor va intra în funcțiune o nouă clădire școlară prevăzută cu 14 cabinete tehnice.

Elevii beneficiază de școlarizare gratuită.

Calificarea obținută prin absolvirea școlii: muncitor calificat în una din specialitățile: strungar, frezor-rabotor-mortezor, rectificator, lăcătuș mecanic, electrician de întreținere și reparații, termist tratamentist și turnător formator.

La absolvirea cursurilor, tinerii se pot încadra în muncă la întreprinderea mecanică Cugir.

Ing. IOSIF CLONȚA
directorul Grupului școlar I.M. Cugir

EDUCAȚIE

Activitatea de Cruce Roșie în școală

Formarea și educarea multilaterală a personalității umane, concepută în perspectiva dezvoltării impetuoase a țării noastre, impune o preocupare susținută, încă din anii copilăriei, pentru cultivarea unor înalte trăsături morale și intelectuale ale omului nou, capabil de un înalt randament economic și social, cu o bogată și complexă viață materială și spirituală.

Pregătirea și educarea în acest sens a tineretului este un proces complex și de durată, la care își aduc contribuția familia, școala, instituțiile culturale-științifice, organizațiile de masă și obștești.

În acest context, Crucea Roșie, în strînsă colaborare cu cadrele medicale, cu școala și organizațiile de tineret, are un rol deosebit în educarea tineretului și copiilor în domeniul igienico-sanitar și de prim-ajutor, corespunzător vârstei, în vederea formării unor convingeri și deprinderi igienice, stimulînd spiritul de răspundere față de sănătatea proprie și a colectivității.

Prin activitățile de Cruce Roșie organizate cu elevii atît în școală cît și în afara ei, se urmărește formarea unor deprinderi sanitare și de comportament igienic la copii și tineret, răspîndirea cunoștințelor de prim-ajutor, pregătirea acestora de a interveni cu competență și operativitate în ajutorarea colegilor lor în caz de nevoie.

Activitatea de Cruce Roșie desfășurată în rîndul copiilor, în perioada preșcolară (cîmine, grădinițe), se realizează prin jocuri, discuții, întîlniri cu elevii mai mari, cu cadre medii-sanitare organizate de educatori pe diferite teme igienice sanitare și de Cruce Roșie. Cu elevii pînă la 14 ani, comisiile de Cruce Roșie, în colaborare cu școala, organizația pionierilor, familia și cadrele medico-sanitare, desfășoară unele activități specifice vârstei și preocupărilor acestora. Cu clasele mai mici se organizează acțiunea „5 minute de control și autocontrol igienic”, concursuri, vizionări de filme pe teme de Cruce Roșie etc. Colectivele sanitare organizate pe clase, școală, în tabere, ori cu alte prilejuri, realizează cultivarea responsabilității elevilor pentru igiena personală, a clasei, a școlii, a locului de muncă și de joacă.

În școala generală, o activitate interesantă pentru pionieri și elevi o constituie cercurile „Amicii Crucii Roșii” și „Sanitarii pricepuți”, concursurile organizate între membrii acestor cercuri, demonstrațiile practice organizate cu diferite prilejuri etc.

Începînd cu vîrsta de 14 ani, conform statutului Societății de Cruce Roșie, elevul poate deveni membru al acestei organizații, avînd prilejul să participe direct la acțiunile de apărare a sănătății proprii și a colectivității.

În această perioadă, elevii participă la activitatea posturilor de prim-ajutor existente în școlile de toate gradele.

Posturile de prim-ajutor, formațiuni sanitare voluntare ale Societății de Cruce Roșie, au sarcina de a acorda primul ajutor în caz de accidente, de a sprijini realizarea măsurilor pentru prevenirea îmbolnăvirilor și respectarea normelor de igienă la locul de muncă.

O altă formă de activitate o constituie cercul „Viitorii donatori de sînge”.

Avînd în vedere specificul muncii desfășurate cu elevii în cîmine, grădinițe și școli, comisiile de Cruce Roșie, în colaborare cu cadrele medico-sanitare, trebuie să organizeze pregătirea și instruirea educatoarelor, învățătorilor și profesorilor cu principalele sarcini ale organizației de Cruce Roșie din țara noastră, precum și pregătirea viitoarelor cadre didactice din institute și facultăți. Unele dintre aceste obiective sînt: transmiterea organică și sistematică a cunoștințelor igienice și de Cruce Roșie necesare înțelegerii științifice a fenomenelor legate de sănătate și boală; cultivarea unei concepții științifice și a unei orientări profilactice în scopul prevenirii îmbolnăvirilor; formarea și consolidarea unor deprinderi igienice, a unei atitudini corecte și a unui comportament corespunzător la școală, în familie și în societate; cultivarea sentimentelor și idealurilor de pace și prietenie cu tinerii din alte țări; ajutorarea la domiciliu a bolnavilor cronici (cu avizul medicului), a convalescenților și a bătrînilor fără familie, pregătirea tineretului de a intra în rîndul marilor familii a donatorilor onorifici de sînge etc.

Societatea de Cruce Roșie din țara noastră, condusă și îndrumată de partid, a obținut rezultate deosebite în activitatea desfășurată cu tineretul școlar. Ne bucurăm de ajutorul și sprijinul Ministerului Sănătății, Ministerului Educației și Învățămîntului, Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Național al Organizației Pionierilor și al altor ministere și instituții de stat, al tuturor organizațiilor de masă și obștești.

Urmînd valoroasa tradiție a cadrelor didactice care, prin fapte patriotice și umanitare, s-au situat în primele rînduri ale Crucii Roșii, vom colabora mai susținut pentru valorificarea forțelor de care dispunem.

General-colonel MIHAI BURCĂ
președintele Consiliului Național al Societății de Cruce Roșie

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU „TRIBUNA ȘCOLII“

Marketing și educație

Interviu cu prof. dr. I. C. DRĂGAN,
președintele Federației internaționale de marketing

Personalitate marcantă, cunoscută în cercurile economice din multe țări ale lumii, prof. dr. I.C. Drăgan este, în ultima vreme, adeseori oaspete al țării noastre. Solicitându-i, în unul din aceste prilejuri, pentru o lucrare mai amplă, păreri în legătură cu problema educației, domnia sa ne-a comunicat o serie de observații și sugestii deosebit de interesante și originale. Transcriem pentru cititori o parte din ele.



Red.: Ce sensuri dați ideii de educație permanentă? Cum vă explicați apariția și dezvoltarea acestui concept tocmai în epoca noastră?

I. C. Drăgan: Depășirea unui adevăr de către altul sau depășirea unei descoperiri de către altă descoperire, mai nouă și mai modernă, constituie unul din fenomenele caracteristice ale epocii noastre. Deci înlocuirea unei cunoștințe cu alta mai nouă, mai pusă la zi reprezintă esența educației permanente pentru a nu avea generații cu cunoștințe diferite și fără nici o legătură între ele, aflate uneori chiar în imposibilitatea de a stabili un limbaj comun. În condițiile actuale, educație permanentă este o stringentă necesitate, generată de evoluția rapidă a tehnicii, a economiei și a relațiilor umane nou create pe această bază. Ea nu putea să fie formulată cu prea mare precizie în trecut, cînd descoperirile aveau alt ritm, iar comunicările între oameni erau mult mai lente.

Red.: Se poate vorbi de un marketing al educației permanente?

I. C. Drăgan: Se poate vorbi în sensul unei bune și precise cunoașteri a nevoilor respective, a soluțiilor celor

mai potrivite și a opțiunilor în spațiu și în timp, cu previziunile corespunzătoare și perspectivele de viitor. În fața mai multor posibilități se impune o alegere, iar aceasta se numește politică — de unde ușor se ajunge la formularea unei politici culturale, care nu este altceva decît o optimizare a alegerilor și deciziilor. Metodologia de cercetare a marketingului devine astfel un instrument valabil pentru orice politică culturală. Astăzi, nimeni nu se mai poate lipsi de această metodă de analiză și de lucru oferită de marketing și îndeosebi cei chemați să ia decizii în materie culturală, pentru a organiza astfel educația permanentă în condițiile cele mai bune, cele mai eficiente, cele mai productive, cu minimum de efort și cu minimă cheltuială.

Tot marketingul cultural a pus în evidență în domeniul educației adulților nevoia de a apela, pentru punerea la zi a cunoștințelor, nu numai la profesorii teoreticieni din școli și din institute superioare, dar și la aceia care, în urma unei experiențe îndelungate, continue, zilnice, au acumulat noi cunoștințe ce trebuie comunicate altora.

Privind aspectul economic al necesității educației permanente, trebuie ținut seama de faptul că piața mondială este o scenă pe care toate țările doresc să apară și să schimbe produsele lor și, cu acestea, metodele, opiniile și sistemele de lucru, căci orice produs și orice serviciu conține o tehnologie în sine, iar aceasta este în continuă evoluție. Învinge pe piața mondială acela care reușește să ofere produse mai bune și în condiții economice mai favorabile. Acest lucru este posibil dacă tehnologia pe care produsele respective o conțin este mai avansată. Ceea ce impune perfecționarea continuă nu numai a metodelor și mașinilor, dar și, în primul rînd, a oamenilor și a cunoștințelor lor, deci a nivelului de cultură tehnică. Iată de ce principalul factor îl constituie omul, iar perfecționarea sa este prima condiție a succeselor producției unei țări.

Red.: Cum poate fi armonizată educația școlară cu cea a adulților?

I. C. Drăgan: Socotim educația școlară ca etapă a procesului educației permanente și avîndu-se în vedere răspunderea ce-i revine în formarea

cultural-generală și profesională a fiecăruia, e necesar să se stabilească anumite caracteristici de care trebuie să se țină seama. Educația școlară, astăzi, nu se mai poate limita, ca altădată, numai la cultura generală. Deși cunoștințele de cultură generală sînt indispensabile, căci fără ele nu se poate începe nici o formare sau culturalizare, totuși trebuie ca, la o vîrstă potrivită, educația să se îndrepte către domenii specifice și de aplicații practice în viață, pregătind astfel mai bine pe tînăr fie pentru studiile sale ulterioare, fie pentru intrarea sa în viață, pentru realizarea și aplicarea experimentală a acestor cunoștințe în munca de toate zilele.

În altă ordine de idei, ce privește, de asemenea, continuitatea educației școlare — educația adulților — se observă că, cu cît omul cunoaște mai multe limbi, poate să comunice mai mult și mai bine cu alte grupuri, cu alte colectivități și decît să intre în posesia mai multor cunoștințe. Or, studiul limbilor în unele țări nu este încă suficient de dezvoltat la vîrsta școlară. Am impresia că nu se înțelege încă îndeajuns, în toate țările, importanța învățării limbilor pentru comunicarea și mai buna înțelegere dintre oameni. Cunoașterea exclusivă a limbii materne sau naționale înseamnă o limitare mare a propriilor posibilități ale individului și ale poporului respectiv.

O altă metodă foarte recomandabilă este schimbul de tînari între diferite țări. Socotesc foarte importante acordurile stabilite în această privință între țări. Schimburile și călătoriile tinerilor vor permite o mai bună cunoaștere a țărilor respective, a oamenilor din aceeași generație, vor îmbogăți cunoștințele geografice deopotrivă cu cele istorice.

O altă latură asupra căreia ar trebui insistat în educația școlară este educația numerică, a aceluia limbaj numeral ce stă la baza vieții de toate zilele și a întregii lumi, care este clădită pe numere. Deficiențele în această privință se fac resimțite în exercitarea mai tirziu a profesiei, deoarece caracterul numeral al oricărei activități, astăzi, este în continuă dezvoltare.

Trecînd la alt aspect al educației școlare, este de precizat că, încă de la vîrsta de 14 ani, e bine să se contureze anumite direcții și orientări spre profesii, pentru a da fiecăruia, după alegere, și cunoștințe mai specifice într-un anumit domeniu practic. Aceste cunoștințe specifice facilitează apoi achiziționarea altor cunoștințe mai aprofundate în domeniul respectiv, astfel încît celor ce nu frecventează mai departe școala, cunoștințele dobîndite să le fie suficiente pentru a începe să exercite o meserie, o profesiune. Școala modernă trebuie să includă și licee industriale, comerciale, agricole, artistice — înțelegînd prin arte și pe cele meșteșugărești, care sînt atât de necesare societății.

În ceea ce privește rolul educației școlare în pregătirea de mai tirziu, nu trebuie uitat că ea este aceea care condiționează educația permanentă.

RENEE GHEORGHIU

ACTUALITĂȚI

● Federația internațională a societăților pentru prelucrarea informației, în colaborare cu Biroul interguvernamental pentru informatică, Centrul internațional de calcul și cu sprijinul Ministerului Educației Naționale din Franța, organizează între 1-5 septembrie 1975, la Marsilia, cea de a doua Conferință internațională privind instruirea în domeniul tehnicii de calcul. Conferința, care urmează celei ținute în 1970 la Amsterdam (cu 850 de delegați din 42 de țări), va acorda o mare atenție introducerii informaticii în predarea diferitelor discipline de învățămînt, cunoașterii rezultatelor obținute în această direcție și noilor perspective.

Programul provizoriu al Conferinței propune participanților — specialiști din domeniul informaticii și cadre didactice — abordarea următoarelor probleme: a) Aportul informaticii în domeniul pedagogic; b) Influența informaticii asupra conținutului și metodelor de predare la toate obiectele învățămîntului de cultură generală, liceal și superior; c) Analiza rolului mașinilor de calcul în procesul de învățămînt (dotarea tehnică, dotarea programatică și limbii specifice); d) Instruirea în domeniul informaticii a cadrelor didactice; e) Instruirea în diverse ramuri ale informaticii; f) Inserarea informaticii în programele de învățămînt. Vor expune referate specialiști de frunte din domeniul informaticii și vor avea loc discuții pe teme înscrise în program. Conferința se va încheia prin adoptarea unei rezoluții reflectînd problemele principale ce vor decurge din referate și discuții.

● În zilele de 27-28-29-30 mai a.e. se vor desfășura la Torino (Italia), sub egida Societății „Opera Națională Montessori”, „Zilele internaționale de studiu” în problemele educației copiilor deficienți. Această manifestare, care va alinia un număr important de specialiști — pedagogi, psihologi, cadre didactice cu activitate cunoscută pe tărîmul învățămîntului special — va oferi posibilitatea unor largi dezbateri pe marginea a zece referate principale („Dezadaptarea psihică: noi perspective psihopedagogice și sociale”; „Școala și dezadaptarea afectivă a elevului”; ce presupune educația lui morală”; „Raportul dintre neuropsihiatria infantilă și educația specializată”; „Colaborarea cu familia și contribuția ei la educarea dezadaptatilor psihice”; „Stadiul actual al cercetărilor conduse de A.M.I. cu privire la educația dezadaptatilor psihice”; „Privire asupra activității serviciului de asistență psiho-medico-socială a provinciei Torino în legătură cu minorii dezadaptati psihic”; „Zece ani într-o școală specială montessoriană: experimente și perspective” s.a.).

În programul Conferinței sînt, de asemenea, inserate activități pe grupe, vizite în școli și la institutii din Torino care se ocupă de educația și asistența copiilor handicapați psihic.

Informații cu privire la condițiile de participare la „Zilele internaționale de studiu” se pot obține prin: „Opera națională Montessori” — Corso Vittorio Emanuele 116-00186 Roma — Italia.

● Societatea Internațională pentru educație muzicală (S.I.E.M.), fondată în 1935 sub auspiciile UNESCO, va organiza cea de a unsprezecea conferință a sa la Perth (Australia), între 5-11 august 1974. Vor participa aproximativ 4 000 de profesori de muzică, tînari interpreți și amatori, alături de maeștri de talie mondială ai genului.

● Forumul Mondial al Tineretului (F.M.T.), Serviciul Mondial Universal (S.M.U.), Federația Mondială a Tineretului Democrat (F.M.T.D.), Mișcarea Internațională Studentească pentru Națiunile Unite, Uniunea Internațională a Studenților (U.I.S.) și Alianța Internațională a Asociațiilor Y.M.C.A., au inițiat, ca punct central al activității lor în cadrul Anului mondial al populației, convocarea unei Conferințe internaționale a tineretului în problemele populației, la București, între 11-15 august.

Conferința, la care vor participa aproximativ 200 de tînari (în vîrstă de pînă la 30 de ani), din toate regiunile lumii, va reflecta efortul constructiv al tineretului pe linia acțiunilor prilejuite de Anul mondial al populației.

MENȚIUNI • MENȚIUNI

In timpul vacanței
de primăvară...

...la Moscova a avut loc întrunirea unională a activului din școlile, detașamentele de pionieri și muzzele școlare care poartă numele Nadejdei Krupskaja. Elevi și cadre didactice, conducători de delegații, au participat la lucrările pe secții, au făcut cunoștință cu Moscova și cu școlile ei, s-au întîlnit cu scriitorii și oameni care au un scut-o pe N. K. Krupskaja, precum și cu realizatorii filmului „Nadejda”

Un grup de delegați s-a întîlnit, de asemenea, cu colectivul de redacție al ziarului „Uctlskaia gazeta”: a fost abordată cu acest pri-

lej problema educației comuniste a elevilor, în lumina moștenirii pedagogice lăsate de N. K. Krupskaja.

Psihologia învățării în școala primară...

...se intitulează interesanta culegere de studii apărută la Berlin în „Volk und Wissen”. J. Lompscher și H. Kühn tratează, în cuprinsul ei, învățarea ca proces de bază a dezvoltării personalității; G. Witzlack, capacitatea școlară ca premisă a învățării în școala primară; J. Lompscher ș.a., particularități ale învățării în școala primară; G. Witzlack, particularități individuale ale învățării; R. Stahl și W. Jantos, stimularea actului învățării;

W. Jantos ș.a., învățarea în procesul predării limbii materne; R. Stahl, învățarea în predarea matematicii. (Lucrarea poate fi consultată la Biblioteca centrală pedagogică; cota III 59.376).

Palatul copiilor din Șanhai...

...instalat într-o impunătoare clădire în care, înainte de eliberării Chinei, în 1949, funcționa unul din cluburile deținute de un capitalist străin, se ocupă de îmbogățirea activității extrașcolare a celor 1,5 milioane de copii ai orașului. Din 1965, cînd clădirea a fost reamenajată și extinsă, vin la Palat zilnic aproximativ 2 000 de copii între 7 și 16 ani, la diferite acțiuni. Organizate în consens cu școala, acestea pregătesc pe copii și le dezvoltă interesul pentru cele mai variate compartimente ale științei și tehnicii, educației fizice, artei și literaturii etc.